

Pilsētukas būsztās labākajotiks

Skatieni tiks pagemoti!

*Dēvara nāpjavannu sākšiyāfi pagattise sārnuvaresū antyavu baruvudilla endu yēsu
hēliddānendu nimaže tīlīdideyē?*

*"Tōla kūda kurimariyondize vāsisuttade ... Nanna parišud'ha parvatadallellā avaru
nōjisuudilla sīhavā nāsamāduudilla, ēkendare nīru samudravannu āvarisuvante
bbūmiyu bhaqavantana pīānadiinda tumbiruttade.." (Yešāya 11:6, 9)*

Neskatot

bāl thiyel, Ph.D.

Pilsētukas būsūtās labākajotiks

Skatieni tiks pagemoti!

Neskātot bāb thiyel, Ph.D.

Krišwāmya ©2016/2017/2018/2019/2022 Nazārīm buks neskātot. Āvṛṭṭi 1.5. Gāgi tayārisida kirupustaka Ewāṅḡēlija sludināšana izpratne narīga Mattu uttarādhhikāriḡaḡu, endu niḡamada ēkaiika. 1036 W. Gṛyāṅḡ aven'yū, grōvar bē, kyāliḡhōrnīyā, 93433, Yūse. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Mānauakulau tanna samasyeḡannu ēke pariḡarisalu sādhyavilla?

*Jīsas bōdhisida modala mattu koneya viḡasyeḡannu baibal tōrisuttade endu niḡaḡe
tiḡidideyē Pilsētukas būsūtās labākajotiks?*

*Dēvara rāḡyavu apostalaru mattu avarannu modalu anuḡarisidavara ottu endu niḡaḡe
tiḡidideyē?*

*Dēvara rāḡyavu yēsuḡina nyaktiyē? Dēvara rāḡyavu iḡa nam'malli tanna pūanavannu
pūisuttideyē? Dēvara rāḡyavu bhaviḡyada niḡavāda rāḡyavāḡideyē? Baibal kalisuvudannu
nūnu nambuttinā?*

*Sāmṛāḡya endarēnu? Kēvala dēvara rāḡya endarēnu? Baibal ēnu kalisuttade? Ārambhika
kriḡciḡyan care ēnu kalisitu?*

*Dēvara rāḡyavannu sākḡiḡyāḡi paḡattiḡe sārūvavareḡū antyavu baruvudilla endu niḡaḡe
tiḡidideyē?*

*Mumbhāḡada kavannallirūva chāyācitraḡu bardin printiḡḡ mattu grāḡhikarīnīda samḡōjisalpattante
tōḡadeḡiḡe malaḡirūva kurimariḡannu tōrisuttade. Hindīna kavannallirūva chāyācitraḡu 2013 ralli
dā. Bāb thiyel avarīnīda teḡada jerusalemallirūva mūla care āḡh gāḡ katṭaḡada bhāḡavāḡide.*

UTOPIKSMI

1. Mānavīyateyu parihāraḥaṅṅu hondideyē?
2. Yēu yāva suvārtēyannu sārīdanu?
3. Haḷeya oḍambadīkeyalli dēvara rāyyanu
tiḷidittu?
4. Apostalaru rāyyada suvārtēyannu kalisiddāreyē?
5. Hosa oḍambadīkeya horāḡina mūlaḡaḷu dēvara
rāyyavannu kalisīdanu
6. Grīkō-rōman carcuḡaḷu rāyyavannu mukhyavendu
kalisuttave, ādare...
7. Dēvara rāyya ēke

Samparka māhiti

1. Mānavigāteju parihāraģaļannu hondideyē?

Parauke saskaras ar daudzām problēmām.

Daudzi cilvēki ir izsalkuši. Daudzi cilvēki ir apspiesti. Daudzi cilvēki saskaras ar nabadzību. Daudzām tautām ir nopietni parādi. Bērni, arī nedzimušie, saskaras ar vardarbību. Zāļu rezistentās slimības uztrauc daudzus ārstus. Lielākajās rūpniecības pilsoētās gaiss ir pārāk piesārņots, lai tās būtu veselīgas. Dažādi politiķi draud ar karu. Teroristu uzbrukumī turpinās.

Vai pasaules līderi var atrisināt problēmas, ar kurām saskaras cilvēce?

Daudzi tā domā.

Jaunā universālā darba kārtība

2015. gada 25. septembrī pēc Vatikāna pāvesta Franciska galvenās runas 193 Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) valstīs nobalsoja par "17 ilgtspējīgas attīstības mērķu" īstenošanu, ko dažkārt sauca par jauno universālo spēku. Šeit ir norādīti ANO 17 mērķi:

1. mērķis. Visur izbeigt nabadzību visās tās izpausmēs
2. mērķis. Izbeigt badu, panākt nodrošinātību ar pārtiku un uzlabotu uzturu un veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecību
3. mērķis. Nodrošināt veselīgu dzīvi un veicināt labklājību visiem jebkurā vecumā
4. mērķis. Nodrošināt iekļaujošu un vienlīdzīgu kvalitatīvu izglītību un veicināt mūžizglītības iespējas visiem
5. mērķis. Panākt dzimumu līdztiesību un dot iespēju visām sievietēm un meitenēm
6. mērķis. Nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu visiem

7. mērķis. Nodrošināt visiem pieejamu, uzticamu, ilgtspējīgu un modernu enerģiju

8. mērķis. Veicināt ilgtspējīgu, iekļaujošu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, pilnīgu un produktīvu nodarbinātību un pienācīgu darbu visiem

9. mērķis. Veidot noturīgu infrastruktūru, veicināt iekļaujošu un ilgtspējīgu industrializāciju un veicināt inovācijas

10. mērķis. Samazināt nevienlīdzību valstīs un starp tām

11. mērķis. Padarīt pilsētas un apdzīvotās vietas iekļaujošas, drošas, izturīgas un ilgtspējīgas

12. mērķis. Nodrošināt ilgtspējīgu patēriņu un ražošanas modeļus

13. mērķis. Steidzami rīkoties, lai apkarotu klimata pārmaiņas un to ietekmi

14. mērķis . Saglabāt un ilgtspējīgi izmantot okeānus, pūras un pūras resursus ilgtspējīgai attīstībai

15. mērķis . Aizsargāt, atjaunot un veicināt sauszemes ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, ilgtspējīgi apsaimniekot mežus, apkarot pārtuksnešanos, kā arī apturēt un mazināt zemes degradāciju un apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos.

16. mērķis . Veicināt miermīlīgas un iekļaujošas sabiedrības ilgtspējīgai attīstībai, nodrošināt visiem piekļuvi tiesai un veidot efektīvas, atbildīgas un iekļaujošas institūcijas visos līmeņos.

17. mērķis. Stiprināt īstenošanas līdzekļus un atdzīvināt globālo partnerību ilgtspējīgai attīstībai

Šo programmu ir paredzēts pilnībā īstenot līdz 2030. gadam, un to sauc arī par Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam . Tās mērķis ir atrisināt kārtes, ar kurām saskaras cilvēce, izmantojot regulējumu, izglītību un starptautisku un starpreliģiju sadarbību. Lai gan daudzi tās mērķi ir labi, daļas metodes un mērķi

ir ļauni (sal. 1. Mozus 3:5). Šī darba kārtība saskan arī ar pāvesta Franciska encikliklu *Laudato Si*.

Jauno vispārējo programmu" varētu saukt par "Jauno katoļu programmu", jo vārds "katoļu" nozīmē "universāli". Pāvests Francisks izrauca afofciju Jaunās Vispārējās darba kārtības "varīša cerības zīme".

Turpinot ANO vienošanos, 2015. gada decembrī Parīzē notika sanāksme (oficiāli nosaukta ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām pušu 21. konference). Pāvests Francisks arī uzteica šo starptautisko vienošanos un ieteica valstīm "rūpīgi sekot turpmākajam ceļam un ar arvien pieaugošu solidaritātes sapūtu".

Gandrīz visas pasaules valstis piekrita Parīzes līgumiem, kuriem bija noteikti vides mērķi un finansiālas saistības. (Turcijā ASV prezidents Baraks Obama 2016. gadā parakstīja dokumentu par ASV apņemšanos to darīt, bet 2017. gadā ASV prezidents Donalds Tramps paziņoja, ka ASV NEakceptēs Parīzes vienošanās. Tas izraisīja starptautisku sašutumu un ir palīdzējis izolēt ASV no Eiropas un daudzām citām pasaules daļām.) Pāvests Francisks vēlāk paziņoja, ka cilvēce "sagrims", ja tā neizmēģinās ar klimatu.

Kamēr neviena nevēlas elpot piesārņotu gaisu, badoties, būt nabadzīgam, apdraudētam utt., vai cilvēku mēģinājumi ANO 2030. gada darba kārtībā un/vai Parīzes vienošanās atrisinās problēmas, ar kurām saskaras cilvēce?

Apvienoto Nāciju Organizācijas Track Record

Apvienoto Nāciju Organizācija tika izveidota un nodibināta 1945. gada 24. oktobrī pēc Otrā pasaules kara, lai novērstu vēl vienu šādu konfliktu un mēģinātu veicināt mieru pasaulē. Dibināšanas brīdī ANO bija 51 dalībvalsts; tagad ir 193.

Kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas visā pasaulē ir bijuši simtiem, ja ne tūkstošiem konfliktu, taču mums vēl nav bijis tā, ko varētu raksturot kā Trešo pasaules karu.

Daži uzskata, ka tāda starptautiskā sadarbība kā Apvienoto Nāciju Organizācija, ko apgalvo, ka tā veicina, apvienojumā ar starpreliģiju un ekumenisko programmu, ko cenšas veicināt pāvests Francisks un daudzi citi reliģiskie līderi, nesīs mieru un labklājību.

Tomēr Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcībai šajā jomā nav bijusi laba. Papildus daudzajiem bruņotajiem konfliktiem kopā Apvienoto Nāciju Organizācijas izveidošanas vairāki miljoni ir izsalkuši, bēgļi un/vai izmisīgi nabadzīgi.

Pirms vairāk nekā desmit gadiem Apvienoto Nāciju Organizācija izvirzīja Tūkstošgades attīstības mērķus. Tam bija astoņi "attīstības mērķi", taču tas neizdevās, pat pēc pašas ANO domām. Tātad 2015. gadā tika pieņemti tā sauktie "17 ilgtspējīgas attīstības mērķi". Daži ir optimistiski. Daži to uzskata par utopisku fantāziju.

Kas attiecas uz utopiju, 2016. gada 6. maijā pāvests Francisks sacīja, ka sapņo par humānu Eiropas utopiju, kuru viņa baznīca varētu palīdzēt šim kontinentam sasniegt. Tomēr pāvesta sapnis izrādījies murgs (sal. Atklāsmes 18).

Var būt zināma sadarbība un veiksmes, bet...

Merriam Webster's Dictionary teikts, ka utopija ir "iedomāta vieta, kurā valdība, likumi un sociālie apstākļi ir ideāli". Bībele māca, ka cilvēce nevar atrisināt savas problēmas viena pati:

²³ Kungu, es zinu, ka cilvēka ceļi nav viņa paša; Tas nav cilvēkā, kurš iet, lai virzītu savus soļus. (Jeremijas 10:23, NKJV, ja vien nav norādīts citādi)

Bībele māca, ka starptautiskā sadarbība neizdosies:

¹⁶ Viņu ceļos ir posts un posto; ¹⁷ Un miera ceļu viņi nav pazinuši. ¹⁸ Viņu acu priekšā nav Dieva bijības. (Romiešiem 3:16-18)

Tomēr daudzi cilvēki strādā pie sava priekšstata par utopisku sabiedrību un pat dažreiz cenšas iesaistīt reliģiju. Taču gandrīz neviens nevēlas sekot vienīgā patiesā Dieva ceļiem. Nav tā, ka nebūs progresa, lai sasniegtu kādu no Apvienoto Nāciju Organizācijas vai Vatikāna mērķiem. Būs daži (un daudzi mērķi ir labi), kā arī dažas neveiksmes.

tiks parākta vienošanās un apstiprināts sava veida starptautisks miera līgums (Daniēls 9:27). Kad tas tā ir, daudzi maldīgi sliecas uzskatīt, ka cilvēce radīs miersmīlīgāku un utopiskāku sabiedrību.

Daudzus pārņēms šāds starptautisks "utopisks progres" (sal. Ecēhiēla 13:10), kā arī dažādas zīmes un brīnumi (2. Tesaloniķiešiem 2:9-12). Bet Bībelē teikts, ka šāds miers nebūs ilgs (Daniēla 9:27; 11:31-44), neskatoties uz to, ko var apgalvot vadītāji (1. Tesaloniķiešiem 5:3; Jerajas 59:8).

Ideja, ka, izņemot Jēzu (sal. Jāņa 15:5; Mateja 24:21-22), cilvēce var nest utopiju šajā "pāreīgajā launuma laikmetā", ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Ja cilvēce viena pati nav spējīga patiesi īstenot utopiju, vai ir iespējama jebkāda veida utopijs?

Jā.

Dieva Valdība padarīs šo planētu un vēlāk arī visu mūžību fantastiski labāku.

2. *Yēsu yāva suvārtēyannu sārīdanu?*

Bībele māca, ka utopiska sabiedrība, ko sauc par Dieva Valstību, aizgātās cilvēku valdības (Daniēla 2:44; Atklāsmes 11:15; 19:1—21).

Kad Jēzus sāka savu publisko darbību, Viņš sāka ar *Dieva Valstības evaņģēliju sludināšanu*. Lūk, ko Marks ziņoja:

¹⁴ Pēc tam, kad Jānis bija ieslodzīts cietumā, Jēzus ieradās Galilejā, sludinādams Dieva valstības evaņģēliju ¹⁵ un sacīja: "Laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu klāt. Nožēlojiet grēkus un ticiet evaņģēlijam" (Marka 1:14-15).

Termins evaņģēlijs cēlies no grieķu vārda, kas transliterēts kā euangelion, un nozīmē "labā vēsti" vai "labā vēsti". Jaunajā Derībā angļu valodas vārds "valsts", kas saistīts ar Dieva valstību, ir pieminēts aptuveni 149 reizes NKJV un 151 reizi Douay Rheims Bībelē. Tas nāk no grieķu vārda, kas transliterēts kā basilēia, kas apzīmē karalisko valdību vai valstību.

Cilvēku valstībām, tāpat kā Dieva valstībai, ir ķēmiņi (Atklāsmes 17:14), tās aptver ģeogrāfisku apgabalu (Atklāsmes 11:15), tām ir noteikumi (Jesajas 2:3-4; 30:9), un tām ir tēmas (Lūkas 13:29).

Šeit ir pirmā publiskā Jēzus mācība, ko Matejs pieraksta:

²³ Un Jēzus gāja pa visu Galileju, mācīdams viņu sinagozās un sludinādams valstības evaņģēliju (Mateja 4:23).

Metjū ieraksta arī:

³⁵ Tad Jēzus apstaigāja visas pilsētas un ciemus, mācīdams to sinagozās un sludinādams valstības evaņģēliju (Mateja 9:35).

Jaunā Derība parāda, ka Jēzus valdīs mūžīgi:

³³ Un Viņi valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala (Lūkas 1:33).

Lūka raksta, ka Jēzus nūtišanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību. Ievērojiet, ko Jēzus mācīja:

⁴³ Viņi tiem sacīja: "Man jāsludina Dieva valstība arī citām pilsētām, jo tāpēc esmu nūtiis." (Lūkas 4:43)

Vai esat kādreiz dzirdējuši, ka tiek sludināts? Vai jūs kādreiz sapratāt, ka Jēzus nūtišanas mērķis bija sludināt Dieva Valstību?

Lūka arī raksta, ka Jēzus gāja un sludināja Dieva Valstību:

¹⁰ Un apustuļi, atgriezušies, pastāstīja Viņam visu, ko bija darījuši. Tad Viņi tos paņēma un aizgāja savā starpā uz tukšiem vietu, kas piederēja pilsētai, ko sauc par Betraidu. ¹¹ Bet ļaudis, to uzzinājuši, sekoja Viņam; un Viņi tos pieņēma un runāja ar tiem par Dieva valstību (Lūkas 9:10-11).

Jēzus mācīja, ka Dieva Valstībai ir jābūt galvenajai prioritātei tiem, kas seko Viņam:

³³ Bet vispirms meklējiet Dieva valstību un Viņa taisnību (Māteja 6:33).

³¹ Bet meklējiet Dieva valstību, un tas viss jums tiks pievienots. ³² Nelīsties, mazais ganāmpulks, jo jūsu Tēvs labprāt dod jums valstību (Lūkas 12:31-32).

Kristiešiem PIRMĀM ir jāmeklē Dieva Valstība. Viņi to dara, izvirzot to par savu galveno prioritāti, dzīvojot tā, kā Kristus vēlas, un gaidot Viņa atgriešanos un valstību. Tomēr lielākā daļa, kas atzīst Kristu, ne tikai vispirms nemeklē Dieva Valstību, bet pat nezina, kas tā ir. Daudzi arī maldīgi uzskata, ka iesaistīšanās pasaulīgajā politikā ir tas, ko Dievs saņaida no kristiešiem. Tā kā viņi nesaprot Dieva valstību, viņi to nesaprot

dzīvojot tagad tā, kā vajadzētu, vai saprast, kāpēc cilvēce ir tik nepilnīga.

Nemiet vērā arī to, ka valstība tiks dota mazam ģanāmpulkam (sal. Romiešiem 11:5).
Lai būtu daļa no patiesā mazā ģanāmpulka, ir vajadzīga pazemība.

Dieva Valstība uz Zemes vēl nav nodibināta

Jēzus mācīja, ka Viņa sekotājiem ir jālūdz par valstības atnākšanu, tāpēc viņiem tā vēl nepieder:

⁹ Mūm Tēvs debesīs, vērtis lai top Tavs vārds. ¹⁰ Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek (Mateja 6:9-10).

Jēzus rūpīja savus mācekļus sludināt Dieva Valstību:

¹ Tad Viņi sasauc savus divpadsmit mācekļus un deva tiem varu un varu pār visiem ļaunajiem zariem un izārstēt slimības. ² Viņi rūpīja tos sludināt Dieva valstību (Lūkas 9:1-2).

Jēzus mācīja, ka tikai Viņa klātbūtne nav valstība, jo valstība toreiz nebija nodibināta uz Zemes, tāpēc Viņi darīja to, ko Viņi toreiz neizdzina dēmonus Savā vārdā:

²⁸ Bet, ja es izdzīvu ļaunos farus ar Dieva Garu, tad Dieva valstība ir nākusi pār jums (Mateja 12:28).

Patiesā valstība ir nākotnē, un tā nav arī tagad, kā Marks parāda:

⁴⁷ Un, ja tava acs liek tev grēkot, izrauj to. Labāk tev ir ieiet Dieva valstībā ar vienu aci, nevis ar divām acīm, lai tevi nometu... (Marka 9:47).

²³ Jēzus paskatījās apkārt un sacīja saviem mācekļiem: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, iekļūt Dieva valstībā!" ²⁴ Un mācekļi bija pārsteigti par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un sacīja viņiem: "Bērni, cik grūti tiem, kas paļaujas uz bagātību, iekļūt Dieva valstībā!" ²⁵ Vieglāk kameļim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā" (Marka 10:23-25).

²⁵ Patiesi, es jums saku: es vairst nedzeršu no vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad es to dzeršu jums Dieva valstībā" (Marka 14:25).

⁴³ Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kuri pats gaidīja Dieva valstību, nāca un kļuva drosmīgs... (Marka 15:43).

Jēzus mācīja, ka valstība tačad nav daļa no šīs pasaules:

³⁶ Jēzus atbildēja: "Mana valstība nav no šīs pasaules. Ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, Mani kalpi cīnītos, lai Es netiktu nodots pūdu rokās; bet tačad Mana valstība nav no šepienes" (Jāņa 18:36).

Jēzus mācīja, ka valstība nāks pēc tam, kad Viņš atgriezīsies kā tās Ķēniņi:

³¹ Kad Cilvēka Dēls nāks savā godībā un visi wētīe eņģeļi ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Savas godības troņa. ³² Visas tautas tiks savāktas Viņa priekšā, un Viņš tās nošķirs vienu no otras, kā žans iķir savas avis no āžiem. ³³ Un Viņš tiks avis pa Savu labo roku, bet āžus pa kreisi. ³⁴ Tad Ķēniņi sacīs tiem, kas atrodas Viņa labajā pusē: "Nāciet, mana Tēva wētīe, iemantojiet valstību, kas jums ir sagatavota no pasaules radīšanas." (Mateja 25:31-34).

Tā kā Dieva valstības šeit nav, mēs reālu utopiju ieraudzīsim tikai pēc tam, kad tā būs nodibināta. Tā kā lielākā daļa nesaprot Dieva valstību, viņi nesaprot, kā darbojas Viņa mīlošā valdība.

Dieva Valstība nenāks, "kamēr paņānu pilnība nebūs ienākusi" (Romiešiem 11:25) — un tas vēl nav noticis.

Kā Jēzus teica, ka valstība ir?

Jēzus miedza dažus skaidrojumus par to, kāda ir Dieva Valstība:

²⁶ Un Viņš sacīja: "Dieva valstība ir tā, it kā cilvēks kaisītu sēklu zemē, ²⁷ un naktī gulētu un dienā celties, un sēklai dīgtu un augtu, viņš pati nezina, kā. ²⁸ Jo zeme pati dod ražu: vispirms lāpstiņa, tad galva, pēc tam pilns

grauds galvā. ²⁹ Bet, kad labība nogatavojas, viņi tūda] ieliek sirpi, jo ir pienācis pļaujamais" (Marka 4:26-29).

¹⁸ Tad Viņi sacīja: "Kāda ir Dieva valstība? Un ar ko es to salīdzinu? ¹⁹ Tā ir kā nīepu sēkla, ko cilvēks ņēma un ielika savā dārzā; un tas izauga un kļuva par lielu koku, un tā zaros ligzdoja gaiša putni." ²⁰ Un atkal Viņi sacīja: "Ar ko es pielīdzinu Dieva valstību? ²¹ Tas ir kā ieraugs, ko sievietē ņēma un iemeta trijos mēros miltu, līdz tas viss bija sarūgts" (Lūkas 13:18-21).

Šīs līdzības liek domāt, ka sākumā Dieva Valstība ir diezgan maza, bet tā kļūst liela.

Lūkas arī ierakstīja:

²⁹ Viņi nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un sēdēs Dieva valstībā (Lūkas 13:29).

Tādējādi Dieva Valstībai būs cilvēki no visas pasaules. Tas NEBŪS ierobežots ar tiem, kam ir izraēliešu senči vai noteiktas etniskās grupas. Cilvēki no visas malas sēdēs tajā valstībā.

Lūkas evaņģēlijs 17 un Valstība

Lūkas 17:20-21 dažus mulsina. Bet, pirms ķeraties pie tā, ievērojiet, ka cilvēki patiesām ēdīs Dieva Valstībā:

¹⁵ "Svētīgs, kas ēd maizi Dieva valstībā!" (Lūkas 14:15).

Tā kā cilvēki (nākotnē) ēdīs Dieva Valstībā, tas nav tikai kaut kas, kas tagad ir atstāts malā viņu virdīs, neskatoties uz Lūkas 17:21 nepareiziem tulkojumiem/āpratumiem, kas liecina par pretējo.

Lūkas 17:20-21 Mofata tulkojums var palīdzēt dažiem saprast:

²⁰ Uz farizeju jautājumu, kad nāks Dieva valstība, viņi tiem atbildēja: "Dieva valstība nenāk, kā pūs cerāt to ieraudzīt. ²¹ Neviena neteiks: "Šeit tas

ir" vai "Te tas ir", jo Dieva valstība tagad ir pūšu vidū. (Lūkas 17:20-21, Moffatt; skatīt arī NASB un ESV tulkojumus)

Ievērojiet, ka Jēzus runāja ar nepievērštiem, miesīgajiem un liekulīgajiem farizejiem. Jēzus "uz tiem atbildēja", — tieši farizeji uzdeva Jēzum jautājumus. Viņi atteicās viņu atpazīt.

Vai viņi bija DRAUDZĒ? Nē!

Jēzus arī nerunāja par draudzi, kas drīzumā tiks organizēta. Viņi arī nerunāja par pūtām prātā vai virdi.

Jēzus runāja par savu VALDĪBU! Farizeji nepautāja viņam par baznīcu. Viņi neko nezina par kādu Jaunās Derības draudzi, kas drīzumā tiks dibināta. Viņi nepautāja par skaistu nosaukumu.

Ja kāds domā, ka Dieva Valstība ir DRAUDZE — un Dieva Valstība bija farizeju "ieķīpuse", vai BAZNĪCA bija farizeju sastāvā? Acīmredzot nē!

Šāds secinājums ir diezgan smieklīgs, vai ne? Lai gan dažos protestantu tulkojumos daļa no Lūkas 17:21 ir tulkota kā "Dieva Valstība ir "pūs iekšienē" (NKJV/KJV), pat katolīšu Jaunajā Jeruzalemes Bībelē tas ir pareizi tulkots kā "Dieva valstība ir starp jums".

Jēzus bija viens no farizeju vidus. Tagad farizeji domāja, ka viņi ar nepacietību gaida Dieva Valstību. Bet viņi to pārprata. Jēzus paskaidroja, ka tā nebūs vietēja vai ierobežota Valstība tikai ebrejiem, kā viņi domāja (ne arī baznīca, kā daži tagad uzskata). Dieva Valstība nebūtu tikai viena no daudzajām cilvēku un redzamajām valstībām, kuras cilvēki varētu norādīt vai redzēt un teikt: "Šeit tā ir"; vai "tā ir Karaliste, tur."

Pats Jēzus piedzima, lai būtu šīs Valstības ķēniņš, kā Viņi skaidri teica Pilātam (Jāņa 18:36-37). Saprotiet, ka Bībelē termini "ķēniņš" un "valsts" tiek lietoti aizvienjami (piemēram, Daniēla 7:17-18,23). Nākotnes Dieva Valstības ķēniņš toreiz un tur stāvēja blakus farizejiem. Bet viņi neatzina Viņu par savu ķēniņu (Jāņa 19:21). Kad Viņi atgriezīsies, pasaule Viņu noraidīs (Atklāsmes 19:19).

Nākamajos Lūkas evaņģēlija 17. nodaļas pantos Jēzus turpināja aprakstīt Savu otro atmākianu, kad Dieva Valstība valdīs VISU ZEMI (turpinot ar Mofati, lai nodrošinātu konsekvenci šajā nodaļā):

²² Saviem mācekļiem Viņi sacīja: "Nāks dienas, kad jūs veltīgi ilgsitiet iegūt kaut vienu Cilvēka Dēla dienu." ²³ Vīrieši sacī: redzi, lūk, viņi ir! "Redzi, tur viņi ir!" bet neap āra un neskrīen viņiem paka], ²⁴ jo kā zibens, kas zib no vienas debess puses uz otru, tā Cilvēka Dēls būs savā dienā. ²⁵ Bet vispirms viņam jāizceļ lielas ciešanas, un pašreizējā pasaulē viņu atstumt. (Lūkas 17:22-25, Mofati)

Jēzus atsaucās uz zibens mirgošanu, tāpat kā Mateja 24:27-31, aprakstot Savu otro atmākianu, lai VALDĪTU visu pasauli. Jēzus nesaka, ka Viņa ļaudis nevarēs Viņu redzēt, kad Viņi atgriezīsies.

Cilvēki neatzīja Viņu par savu Kēniņu (Atklāsmes 11:15) un cīnījies pret Viņu (Atklāsmes 19:19)! Daudzi domā, ka Jēzus pārstāv Antikristu. Jēzus neteica, ka Dieva Valstība ir šajos farizejos — Viņi teica viņiem citur, ka viņi nebūs Valstībā viņu liekulības dēļ (Mateja 23:13-14). Arī Jēzus neteica, ka Baznīca būs Valstība.

Dieva Valstība ir kaut kas tāds, ko cilvēki kādu dienu varēs IEKĻŪT — kā taismo augšāmcelšanās brīdī! Tomēr pat Ābrahāms un citi patriarhi vēl nav tur (sal. Ebrejiem 11:13-40).

Mācekļi zināja, ka Dieva Valstība toreiz nebija viņu iekšienē un ka tai bija jāparādās šādi, kas nāca pēc Lūkas 17:21:

¹¹ Kad viņi to dzirdēja, Viņi runāja citu līdzību, jo Viņi bija netālu no Jeruzālemes un tāpēc, ka viņi domāja, ka Dieva valstība tūlīt parādīsies (Lūkas 19:11).

Karaliste skaidri bija nākotnē

Kā jūs varat pateikt, vai Valstība ir tuvu? Pievērieties šim jautājumam, Jēzus uzskatīja pravietiskos notikumus (Lūkas 21:8-28) un pēc tam mācīja:

²⁹ Skatīties uz vīģes koku un uz visiem kokiem. ³⁰ Kad tie jau sāk augt, pūš redzāt un patī zināt, ka vasara ir tuvu. ³¹ Tā arī pūš, kad redzāt to notiekošo, ziniet, ka Dieva valstība ir tuvu (Lūkas 21:29-31).

Jēzus vēlējās, lai Viņa ļaudis sekotu praviētiskiem notikumiem, lai zinātu, kad pienāks Valstība. Jēzus citur lika Saviem ļaudīm vērot praviētiskus notikumus un pievērst tiem uzmanību (Lūkas 21:36; Marka 13:33-37). Neraugoties uz Jēzus vārdiem, daudzi atļāda praviētiski saistītus pasaules notikumus.

Lūkas 22. un 23. nodaļā Jēzus vēlreiz parādīja, ka Dieva Valstība ir kaut kas tāds, kas piepildīsies nākotnē, kad Viņš mācīja:

¹⁵ "Ar dedzību es vēlējos būt šo Pasā wētkus kopā ar jums, pirms es ciešu; ¹⁶ Jo es jums saku: es no tā vairs neēdīšu, iekams tas piepildīsies Dieva valstībā. ¹⁷ Tad Viņš paņēma biķeri, pateicās un sacīja: Nemiet to un sadaliet savā starpā! ¹⁸ Jo es jums saku: es nedzeršu no vīna koka augļiem, kamēr nenāks Dieva valstība" (Lūkas 22:15-18).

^{39Bz} viens no tiem ļaudariem, kas kopā ar viņu bija krustā nīsti, zaimoja viņu un sacīja: "Ja tu esi Meisja, glāb sevi un izglāb arī mūs." ⁴⁰ Un viņa biedrs viņu norāya, un viņš tam sacīja: "Vai tu pat nebaidies no Dieva? Jo ar viņu arī pūš esat tiesā. ⁴¹ Un mums ir taisnība, jo esam cienīgi, jo mums tiek atmaksāts pēc tā, ko esam darījuši, bet šis nav darījis nekā ļauna. ⁴² Un viņš sacīja Jēvam: "Mans Kungs, atceries mani, kad ieradīsies savā valstībā." ⁴³ Bet Jēma viņam sacīja: "Āmen, es tev saku, ka šodien tu būsi ar mani parādīzē." (Lūkas 23:39-43, aramiešu valodā vienkāršā angļu valodā)

Dieva Valstība nenāca, tiklīdz Jēzus tika nogalināts, kā Marks un Lūka mums parāda:

⁴³ Jāzeps no Arimatijas, ievērojams padomes loceklis, kuri pats gaidīja Dieva valstību, nāca un kļuva dromiģs... (Marka 15:43).

⁵¹ Viņš bija no Arimatijas, pūdu pilsētas, kuri arī pats gaidīja Dieva valstību (Lūkas 23:51).

Pēc augšāmcelsšanās (1. Korintiešiem 15:50-55) kristieši piedzims no jauna, lai ieietu Dieva valstībā, kā Jānis raksta:

³ Jēzus atbildēja un sacīja viņam: Patiesi, patiesi es tev saku: ja kāds nepiedzimst no augšienes, tas nevarēs redzēt Dieva valstību. ⁴ Nikodēms sacīja Viņam: Kā cilvēks var piedzimt, kad viņš ir vecs? Vai viņš var otrreiz ieiet savas mātes klēpī un piedzimt?" ⁵ Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi es jums saku: ja kāds nav dzimis no ūdens un Gara, tas nevar ieiet Dieva valstībā (Jāņa 3:3-5).

Tikai Dieva Jaudis redzēs galīgo pēc tūkstošgades pastāvošo Dieva Valstību.

Tagad, lūdzu, vēl vairāk saprotiet, ka pēc Jēzus augšāmcelsšanās Viņš atkal mācīja par Dieva Valstību:

³ Viņš arī parādīja sevi dzīvum pēc savām ciešanām ar daudziem nekļūdīgiem pierādījumiem, četrdesmit dienu laikā viņu redzēdams un runājot par Dieva valstību (Apustuļu darbi 1:3).

Pirmais un pēdējais sprediķis, ko Jēzus teica, bija par Dieva Valstību! Jēzus māca kā vēstnesis, lai mācītu par šo Valstību.

Jēzus arī lika apustuļiem Jānim rakstīt par tūkstošgadu Dieva valstību, kas būs uz zemes. Ievērojiet, ko Viņš lika Jānim rakstīt:

⁴ Es redzēju to dvēseli, kam bija nocirstas galvas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūdzuši zvēru vai viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadu (Atklāsmes 20:4).

Agrīnie kristieši mācīja, ka tūkstošgadu Dieva Valstība būs uz zemes un nomaiņīs pasaules valdības, kā māca Bībele (sal. ar Atklāsmes 5:10, 11:15).

Kāpēc, ja Dieva valstība ir tik varīga, vairums par to nav daudz dzirdējuši?

Daļēji tāpēc, ka Jēzus to nosauca par noslēpumu:

¹¹ Un Viņi tiem sacīja: "Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ir ārpusē, viss nāk līdžībās (Marka 4:11).

Pat mūsdienās patiesā Dieva Valstība vairumam ir noslēpums, tāpat kā liela daļa Dieva plāna (skatiet arī mūsu bezmaksas grāmatu treisaisītē www.ecoz.org ar nosaukumu: [DIEVA PLĀNA NOSLĒPUMS Kāpēc Dievs kaut ko radīja? Kāpēc Dievs tevi radīja?](#)).

Padomājiet arī par to, ka Jēzus teica, ka (drīz) pienāks (laikam) gals PĒC tam, kad valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā LIECNIKS:

¹⁴ Un šis valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā liecība visām tautām, un tad pienāks gals (Mateja 24:14).

Sludināt Dieva Valstības evaņģēliju ir svarīgi, un tas ir jāpaveic šajos beigu laikos. Tas ir "labs vēstījums", jo tas sniedz patiesu cerību cilvēces kaitēm, neskatoties uz to, ko var mācīt politiskie līderi.

Ja ņemat vērā Jēzus vārdus, ir skaidrs, ka patiesajai kristiešu baznīcai tagad ir jāsludina šis valstības evaņģēlijs. Tam vajadzētu būt Baznīcas galvenajai prioritātei. Un, lai to izdarītu pareizi, ir jāizmanto vairākas valodas. Tas ir tas, uz ko cenšas turpināt Dieva Baznīca. Un tāpēc šis buklets ir tulkots daudzās valodās.

Jēzus mācīja, ka lielākā daļa nepieņemtu Viņa ceļu:

¹³ "Ieņ pa šaurajiem vārtiem; jo plāti ir vārti un plāts ir ceļš, kas ved uz pagāšanu, un daudzi ir, kas pa tiem iet iekšā. ¹⁴ Jo šauri ir vārti un šauri ir ceļš, kas ved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod. (Mateja 7:13-14)

Dieva Valstības evaņģēlijs ved uz dzīvību!

Varētu būt interesanti atzīmēt, ka, lai gan sīkiet, ka lielākā daļa kristiešu, kas sevi sauc par kristiešiem, neievēro domu, ka Kristus uzvars bija uz Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu, laicīgie teologi un vēsturnieki bieži ir sapratuši, ka Bībele patiesībā māca to.

Tomēr Jēzus pats saistīja, ka Viņa mācekļi mācīs Dieva Valstības evaņģēliju (Lūkas 9: 2,60). Tā kā nākotnes valstība būs balstīta uz Dieva likumiem, tā nesīs mieru un labklājību — un paklausība ņem likumiem šajā laikmetā noved pie patiesa miera (Psalms 119:165; Efeziešiem 2:15).

Un šī labā vēsts par valstību bija zināma Vecās Derības rakstos.

3. **Haļeya o dambadikeyalli dēvara rāyyavu tiḥidittu?**

Jēzus pirmais un pēdējais pierakstītais sprediķis bija saistīts ar Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu (Marka 1:14-15; Apustuļu darbi 1:3).

Dieva valstība ir kaut kas tāds, par ko Jēzus laika ebrejiem varadzēja kaut ko zināt, kā tas tika minēts viņu vēstājos rakstos, kurus mēs tagad saucam par Veco Derību.

Daniels mācīja par valstību

Pravietis Daniēls rakstīja:

⁴⁰ Un ceturkā valstība būs tik stipra kā dzelzs, jo dzelzs saplīst gabalos un visu sagrau; un kā dzelzs, kas sasmalcina, tā valstība sabruks gabalos un sagrau visus pārējos. ⁴¹ Tā kā pūs redzēpāt kājas un pirkstus, daļēji no podnieka māla un daļēji no dzelzs, valstība tiks sadalīta; tomēr dzelzs spēks būs tajā, tāpat kā pūs redzēpāt dzelzi sajauktu ar keramikas māliem. ⁴² Un kā pēdu pirksti bija daļēji no dzelzs un daļēji no māla, tā valstība būs daļēji spēcīga un daļēji trausla. ⁴³ Kā pūs redzēpāt dzelzi sajauktu ar keramikas māliem, tie sajauksies ar cilvēku sēklām; bet tie nepielips viens pie otra, tāpat kā dzelzs nesajaucas ar māliem. ⁴⁴ Un šo ķēniņu dienās debesu Dievs cels valstību, kas nekad netiks iznīcināta; un valstība netiks atstāta citiem cilvēkiem; tas sadalīsies gabalos un iznīcinās visas šīs valstības, un tas pastāvēs mūžīgi (Daniēla 2:40-44).

¹⁸ Bet Visaugstākā wētie saņems valstību un iemantos valstību mūžīgi, mūžīgi mūžos. (Daniēls 7:18).

²¹ "Es skatījos; un tas pats rags karoja pret wētājiem un uzvarēja tos, ²² līdz nāca Vecāis, un tika pasludināts spriedums par Visaugstākā wētājiem, un pienāca laiks wētājiem iemantot valstību. . (Daniēls 7:21-22)

No Daniēla mēs uzzinām, ka pienāks laiks, kad Dieva Valstība iznīcinās šīs pasaules valstības un pastāvēs mūžīgi. Mēs arī uzzinām, ka wētājiem būs sava daļa šīs valstības saņemšanā.

Daudzas Daniēla pravietojumu daļas attiecas uz mūsu laiku 21. ^{saldinātā}.

Ievērojiet dažus jaunās Derības fragmentus:

¹² "Tie desmit raži, kurus pūš redzēpāt, ir desmit ķēniņi, kas vēl nav saņēmuši valstību, bet viņi saņem varu uz vienu stundu kā ķēniņi ar zvēru.

¹³ Tie ir vienisprātis, un viņi dos savu spēku un varu zvēram. ¹⁴ Tie karos ar Jēru, un Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungs Kungs un ķēniņu Ķēniņš; un tie, kas ir ar Viņu, ir aicināti, izredzēti un uzticīgi." (Atklāsmes 17:12-14)

Tātad, mēs redzam gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā ideju, ka būs beigu laika zemes valstība ar desmit daļām un ka Dievs to iznīcinās un nodibinās Savu valstību.

Ješaja mācība par Valstību

Dievs iedvesmoja Ješaju rakstīt par Dieva Valstības pirmo daļu, tūkstotī gadu valdīšanu, kas pazīstama kā tūkstotīgāde, iedā veidā:

¹ No Isaja kāta izaugs stienis, un no viņa saknēm izaugs zars. ² Tā Kunga Gars gulēs pār Viņu, gudrības un saprāšanas zars, padoma un spēka zars, atziņas un Tā Kunga bīstības zars.

³ Viņam ir prieks bīties Tā Kunga priekšā, un viņš netiesās pēc savu acu skatiena un nelems pēc savu ausu dzirdes. ⁴ Bet nabažus Viņš tiesās ar taisnību un spriedīs taisnīgi

zemes lēnprātīgajiem; Viņš sītīs zemi ar Savas mutes zigli un ar savu lūpu elpu Viņš nožalinās ļaunos. ⁵ Taisnība būs Viņa gurnu postā un uzticība Viņa vidukļa postā.

⁶ "Arī vilks dzīvos kopā ar jēru, leopardis gulēs kopā ar āzi, teļi un lauva un zaļa kopā; Un mazs bērns tos vadīs. ⁷ Govs un lācis ganīsies; Viņu maži gulēs kopā; Un lauva ēdīs salmus kā vērsis. ⁸ Barojois bērns spēlēšies pie kobras bedres, un atšķirtais bērns ielāzīs roku adzes bedrē. ⁹ Tie nesāpēs un nepostīs visā manā vētājā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga atziņas pilna kā ūdeņi klāj pūru.

¹⁰ "Un tamī dienā būs Ješajas sakne, kas stāvēs kā karoģis tautai; Jo pagāni Viņu meklēs, un Viņa atdusas vieta būs godība." (Ješajas 11:1-10)

lemeds, kāpēc es to nosaucu par Dieva Valstības pirmo daļu vai pirmo posmu, ir tāds, ka šis ir laiks, kad tas būs fizisks (pirms laika, kad vētā pilsētā, Jaunā Jeruzāleme, nokāps no debesīm, Atklāsmes 21.) un ilgs tūkstoši gadu. Jesaja apstiprināja šīs fāzes fizisko aspektu, kad viņi turpināja:

¹¹un dienā notiks, ka Tas Kungs otrreiz pacels Savu roku, lai atgūtu Savas tautas paliekas, kas palikušas no Asīrijas un Ēģiptes, no Patrosas un Kušas, no Elāma un Šīnāras, no Hamātas un pūras salas.

¹²Viņi uzliks karogu tautām, sapulcinās Israēla atstumtos un sapulcinās Jūdas izklēdinātos no četriem zemes stūriem. ¹³Arī Efraima skaudība pazudīs, un Jūdas pretinieki tiks iznīcināti; Efraims neskaudīs Jūdu, un Jūda nepagrūdinās Efraimu. ¹⁴Bet tie lidos uz filistiēšu pleciem uz rietumiem; Kopā viņi izlauzīs Austrumu tautu; Viņi uzliks savu roku uz Edomu un Moābu; Un Amona ļaudis tiem paklausīs. ¹⁵Tas Kungs iznīcinās Ēģiptes pūras mēli; Ar Savu vareno vēju Viņi izkratīs savu dūri pār upi, un sītīs to septiņās straumēs, un liks cilvēkiem iķērsot sausus. ¹⁶Tur būs lielceļi Viņa tautas atlikumam, kas paliks no Asīrijas, tāpat kā Israēlam tajā dienā, kad viņi nāca no Ēģiptes zemes. (Jesajas 11:11-16)

Jesaja bija arī iedvesmota uzrakstīt:

²Tačad notiks pēdējās dienās, ka Tā Kunga nama kalns tiks nostiprināts kalnu virsotnē un tiks paaugstināts pāri pakalniem; Un visas tautas plūdīs uz to. ³Daudzi cilvēki nāks un sacīs: "Nāciet un uzkāpsim uz Tā Kunga kalnu, uz Jēkaba Dieva namu; Viņi mācīs mums savus ceļus, un mēs stāigāsim pa Viņa takām. Jo no Ciānas izies bauslība un no Jeruzālemes Tā Kunga vārds. ⁴Viņi tiesās starp tautām un norās daudzus cilvēkus; Savus zobenus tie daudzīs par lemejiem, un savus iķērus par atžarošanas āķiem; Tauta nepacels zobenu pret tautu, un viņi vairs nemācēs karot. ... ¹¹Cilvēku ausņprātīgie skatiņi tiks pazemoti, cilvēku ausņprātība tiks pazemota, un Kungs vienīgais tiks paaugstināts tajā dienā. (Jesajas 2: 2-4, 11)

Tādējādi tas būs utopisks miera laiks uz zemes. Galu galā tas būs mūžīgi, kad valdīs Jēzus. Pamatoties uz dažādiem vētājiem rakstiem (Psalms 90:4; 92:1; Jesaja 2:11;

Hozejas 6:2), pūdu Talmuds māca, ka tas ilgst 1000 gadus (Babilonijas Talmuds: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Es Saīpu iedvesmoja uzrakstīt arī sekojošo:

⁶ Jo mums ir dzimis Bērns, mums ir dots Dēls; Un valdība būs uz Viņa pleca. Un Viņa vārds tiks saukts Brīniskīgais, Padomdevējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks. ⁷ Viņa valdības pieaugumam un mieram nebūs gala Dāvida tronim un Viņa valstībai, lai to sakārtotu un nostiprinātu ar tiesu un taisnību No tā laika uz priekšu, pat mūžīgi. To paveiks Kunga Ceļoju dedzība. (Jesajas 9:6-7)

Ievērojiet, ka Jesaja teica, ka Jēzus nāks un nodibinās valstību ar valdību. Lai gan daudzi, kas atzīst Kristu, citē šo fragmentu, it īpaši katra gada decembrī, viņi mēdz aizmirst, ka tā ir vairāk pravietojuma, nevis fakts, ka Jēzus piedzimis. Bībele parāda, ka Dieva Valstībai ir valdība ar likumiem pār pavalstniekiem, un ka Jēzus būs pār to. Jesaja, Daniēls un citi to pravietoja.

Dieva likumi ir mīlestības ceļi (Māteja 22:37-40; Jāņa 15:10), un Dieva Valstība tiks pārvaldīta, pamatojoties uz šiem likumiem. Tādējādi Dieva Valstība, neskatoties uz to, cik daudzi cilvēki to uzskata par to, balstīsies uz mīlestību.

Psalmi un citi

Ne tikai Daniēls un Jesaja Dievs iedvesmoja rakstīt par gaidāmo Dieva Valstību.

Ecēhiēls tika iedvesmots uzrakstīt, ka tās Israēla ciltis (ne tikai pūdi), kas bija izkaisītas Lielo bēdu laikā, tiks pulcētas tūkstošgadu valstībā:

¹⁷atē sakā: tā saha Dievs Tas Kungs: "Es pūs savākiu no tautām, sapulcināšu pūs no zemēm, kur pūs bijāt izklīdināti, un Es pums došu Israēla zemi." ¹⁸ Un viņi dosies tur, un viņi no turienes atņems visas tās lielīgās lietas un visas tās negantības. ¹⁹atē Es viņiem došu vienu sirdi un ielikšu viņos jaunu garu un izņemšu akmeņaino sirdi no viņu miesas, un došu tiem miesas sirdi, 20 lai ²¹dzīvotu pēc Maniem likumiem un ievērotu Manus spriedumus un darīt tos; un viņi būs Mana tauta, un Es būšu viņu Dievs. ²¹ Bet tiem, kuru

virdis tiecas pēc savām rieļīgajām lietām un negantībām, Es atlīdzināšu viņu darbus uz viņu galvas," sāka Dievs Tas Kungs. (Ecēhiēla 11:17-21)

Izraēla cilšu pēcteči vairs netiks izklīdināti, bet paklausīs Dieva likumiem un pārstās ēst rieļīgas lietas (3. Mozus 11; 5. Mozus 14).

Psalmos par labo vēsti par Dieva valstību ievērojiet:

²⁷ To Kungu atcerēsies un piegriezīs visi pasaules gali, un visas tautu dzimtas pielūgs Tavā priekšā. ²⁸ Jo Tā Kunga pieder valstība, un Viņš valda pār tautām. (Psalmi 22:27-28)

⁶ Tavs tronis, ak Dievs, ir mūžīgi mūžos; Taisnības zīglis ir Tavas valstības zīglis. (Psalmi 45:6)

¹ Ak, dziedi Tam Kungam jaunu dziesmu! Dziediet Tam Kungam, visa zeme. ² Dziediet Tam Kungam, wētiet Viņa vārdu; Katru dienu pasludiniet labo vēsti par Viņa pestīšanu. ³ Pasludiniet Viņa godību starp tautām, Viņa brīnumus starp visām tautām. (Psalmi 96:1-3; arī sal. 1. Laiku 16:23-24)

¹⁰ Visi Tavi darbi Tevi slavēs, Kungs, un Tavi wētie wētīs Tevi. ¹¹ Viņi runās par Tavas valstības godību un runās par Tavu spēku, ¹² lai darītu zināmus cilvēcību bērniem Viņa varenos darbus un Viņa valstības cildeno vareņību. ¹³ Tava valstība ir mūžīga valstība, Un Tava vara pastāv uz visām paaudzēm. (Psalmi 145:10-13)

Arī dažādi Vecās Derības rakstnieki rakstīja par valstības aspektiem (piemēram, Ecēhiēla 20:33; Obadja 21; Mihai 4:7).

Tātad, kad Jēzus sāka mācīt Dieva Valstības evaņģēliju, Viņa tiešā auditorija bija zināmā mērā pazīstama ar pamatpēdžiem.

4. *Apostālaru rāgyāda swārteyanmu kalisiddāreyē?*

Lai gan daudzi rīkojas tā, it kā evaņģēlijs būtu tikai labā ziņa par Jēzus personu, patiesībā Jēzus sekotāji mācīja Dieva Valstības evaņģēliju. Tā ir vēsts, ko atnesa Jēzus.

Apostulis Pāvils rakstīja par Dieva Valstību un Jēzu:

²⁴ viņi iecāja sinagozā un drosmīgi runāja trīs mēnešus, spriedelēdams un pārliecinādams par Dieva valstību (Apostuļu darbi 19:8).

²⁵ Un patiesi, tagad es zinu, ka pūs visi, starp kuriem es esmu gājis, sludinādams Dieva valstību (Apostuļu darbi 20:25).

²³ Kad viņi bija noteikuši viņam dienu, daudzi nāca pie viņa viņa mitekļi, un viņi paskaidroja un winīgi liecināja par Dieva valstību, pārliecinādams tos attiecībā uz Jēzu gan no Mozes bauslības, gan no praviešiem, no rīta līdz vakaram. ... ³¹ sludinot Dieva valstību un mācot to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristu, ar pilnu palāvību, neviena viņam neaizliedz (Ap.d.28 :23,31).

Ievērojiet, ka Dieva Valstība nav tikai Jēzus (lai gan Viņš ir tās galvenā daļa), jo Pāvils arī mācīja par Jēzu atsevišķi no tā, ko viņi mācīja par Dieva Valstību.

Pāvils to sauca arī par Dieva evaņģēliju, bet tas poprogām bija Dieva Valstības evaņģēlijs:

⁹ ... mēs jums sludināpām Dieva evaņģēliju ... ¹² lai pūs stāigātu Dieva cienīgi, kas aicina pūs savā valstībā un godībā. (1. Tesaloniķiešiem 2: 9,12)

Pāvils to sauca arī par Kristus evaņģēliju (Romiešiem 1:16). Jēzus "labā vēsts", vēsts, ko Viņš mācīja.

Dadomāpiet, ka tas nebija tikai evaņģēlijs par Jēzus Kristus personu vai tikai par personīgo glābšanu. Pāvils teica, ka Kristus evaņģēlijs ietver paklausību Jēzum, Viņa atgriešanos un Dieva spriedumu:

⁶ ... Dievs, lai atmaksātu ar bēdām tiem, kas pūs satrauc, ⁷ un lai pūs, kas esat satraukti, atdusas kopā ar mums, kad Kungs Jēzus tiks atklāts no debesīm ar saviem varenajiem enģeļiem, ⁸ liemojotā usunī atriebjoties tiem, kas Dievu nepazīst, un uz tiem, kas neklaua mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam. ⁹ Tie tiks sodīti ar mūžīgu iznīcināšanu no Tā Kunga vaiņa un

Viņa spēka godības, ¹⁰ kad Viņš tajā dienā nāks, lai tiktu pagodināts savos nētajos un apbrīnots starp visiem, kas tie, jo mūsu liecība. starp jums tika ticēts (2. Tesaloniešiem 1:6-10).

Jaukā Derība parāda, ka valstība ir kaut kas tāds, ko mēs saņemam, nevis tas, ka mums tā taģad pilnībā pieder:

²⁸ mēs saņemam valstību, kas nav satricināma (Ebrejiem 12:28).

Mēs varam aptvert un cerēt, ka taģad kļūsim par daļu no Dieva Valstības, bet neesam tajā pilnībā iekļuvuši.

Pāvils īpaši apstiprināja, ka cilvēks nevar pilnībā ieiet Dieva valstībā kā mirstīgs cilvēks, kā tas notiek pēc augšāmcelšanās:

⁵⁰ Taģad to es saku, brāļi, ka miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību; arī korupcija nemanto neiznīcību. ⁵¹ Lūk, es jums saku noslēpumu: mēs visi neizmīsim, bet mēs visi tiksīm mainīti — ⁵² vienā mirklī, acs mirklī, pēdējās taures žvanā. Jo atskanēs bazūne, un mirušie celsies neizmīģi, un mēs tiksīm mainīti (1. Korintiešiem 15:50-52).

¹ Tāpēc es jums pavēlu Dieva un Kunga Jēzus Kristus priekšā, kas tiesās dzīvos un mirušos, kad viņi parādīsies un Viņa valstībā

(2. Timotejam 4:1).

Pāvils ne tikai mācīja to, bet arī to, ka Jēzus nodos Valstību Dievam Tēvam:

²⁰ Bet taģad Kristus ir augšāmcelies no mirušiem un ir kļuvis par pirmdzimto tiem, kas izmīģuši. ²¹ Jo, tā kā caur cilvēku nākusi nāve, tad caur cilvēku arī mirušo augšāmcelšanās. ²² Jo kā Ādamā visi mirst, tāpat Kristū visi tiks darīti dzīvi. ²³ Bet katrs savā kārtībā: Kristus pirmais auglis, pēc tam tie, kas pieder Kristum, Viņa atnāšanas brīdī. ²⁴ Tad nāk gals, kad Viņš nodod valstību Dievam Tēvam, kad Viņš izbeidz visu valdību un visu varu un varu. ²⁵ Jo Viņam jāvalda, līdz Viņš visus ienaidņikus būs nolīcis zem savām kājām. (1. Korintiešiem 15:20-25).

Pāvils arī mācīja, ka netaisnīgie (baniņu pārkāpēji) neņemtos Dieva Valstību:

⁹ Vai jūs nezināt, ka netaisni neņemtos Dieva valstību? Neļaujiet sevi maldināt. Ne netikli, ne elku pielūdzēji, ne laulības pārkāpēji, ne homoseksuāļi, ne sodomici, ¹⁰ ne zaķi, ne mantkārīgie, ne dzīvāji, ne zaimotāji, ne laupītāji neņemtos Dieva valstību (1. Korintiešiem 6:9-10).

¹⁹ Tasad ir redzami miesas darbi, kas ir: laulības pārkāpšana, netiklība, nešķīstība, netiktība, ²⁰ elku pielūdzšana, burvība, nāids, strīdi, greizirdība, dusmu uzliesmojumi, savtīgas amliecības, nesaskaņas, ķecerības, ²¹ skandāls, slepkavības, piedzeršanās, uzdzīves un tamlīdzīgi; par ko es jums saku iepriekš, tāpat kā es jums teicu agrāk, ka tie, kas to dara, neņemtos Dieva valstību (Galatiešiem 5:19-21).

⁵ Tāpēc jūs zināt, ka nevienam netiklim, nešķīstajam vai mantravim, kas ir elku pielūdzējs, nav mantojuma Kristus un Dieva valstībā (Efeziešiem 5:5).

Dievam ir standarti un viņš pieprasā grēku nožēlu, lai varētu iekļūt Viņa valstībā. Apustulis Pāvils brīdināja, ka daži nemācītu, ka Jēzus evaņģēlijs ir atbilde, bet citi ir:

³ Žēlastība jums un miers no Dieva Tēva un mūsu Kunga Jēzus Kristus, ⁴ kas sevi atdeva par mūsu grēkiem, lai mūs atbrīvotu no šī ļaunā laikmeta pēc mūsu Dieva un Tēva prāta, ⁵ kam lai gods. mūžīgi mūžos. Āmen. ⁶ Es brīnos, ka jūs tik drīz novērsiaties no Tā, kas jūs aicinājis Kristus žēlastībā, pie cita evaņģēlija, ⁷ kas nav cits; bet ir daži, kas jūs satrauc un vēlas saļotīt Kristus evaņģēliju. ⁸ Bet pat tad, ja mēs vai kāds eņģelis no debesīm jums sludinātu citu evaņģēliju, nekā mēs jums esam sludinājuši, tas lai ir nolādēts. ⁹ Kā jau iepriekš esam sacījuši, tā arī tagad es saku vēlreiz: ja kāds jums sludina citu evaņģēliju, nekā jūs esat saņēmuši, tas lai ir nolādēts. (Galatiešiem 1:3-9)

³ Bet es baidos, ka kā zūka ar savu viltību pievīla Jevu, tā jūsu prāti nesabojājas no vienkāršības, kas ir Kristū. ⁴ Jo, ja tas, kas nāk, sludina citu Jēzu, ko mēs nesam sludinājuši, vai ja jūs saņemat citu zaru, ko jūs nesat

saņēmis, vai citu evaņģēliju, ko jūs neesat pieņēmuši, tad jūs varat to paciest! (2. korintiešiem 11:3-4)

Kas bija "cits" un "atšķirīgais", patiesībā viltus evaņģēlijs?

Viltus evaņģēlijam ir dažādas daļas.

Kopumā viltus evaņģēlijs ir ticēt, ka jums nav jāpahlauša Dievam un patiesām jācenšas dzīvot saskaņā ar Viņa ceļu, vienlaikus apgalvojot, ka pazīstat Dievu (sal. Mateja 7:21-23). Tā mēdz būt egoistiski orientēta.

Gandrīz pirms 6000 gadiem (1. Mozus 3) ēūska pievilināja levu, lai piekristu viltus evaņģēlijam, un cilvēki ir uzskatījuši, ka viņi zina labāk par Dievu un viņiem pašiem jāizlemj par labu un ļaunu. Jā, pēc Jēzus atmāšanās Viņa vārds bieži tika saistīts ar dažādiem viltus evaņģēlijiem — un tas ir turpinājies un turpināsies pēdējā Antikrista laikā.

Tagad, apustuļa Pāvila laikā, viltus evaņģēlijs būtībā bija gnostiķu/mistisku patiesības un maldu sapaukums. Gnostiķi pamatā uzskatīja, ka īpašas zināšanas ir nepieciešamas, lai iegūtu garīgo ieskatu, tostarp pestīšanu. Gnostiķi sliecās uzskatīt, ka tam, ko dara miera, nebija īpašu sekas, un viņi iebilda pret pahlaušību Dievam tādos pautājumos kā septītās dienas sabots. Viens no iēdiem viltus vadītājiem bija Simanis Maguss, kuru brīdināja apustulis Pēteris (Ap.d. 8:18-21).

Bet tas nav Viegli

Jaunā Derība parāda, ka Filips mācīja Dieva Valstību:

⁵ Tad Filips nozāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristu. ... ¹² viņi ticēja Filipam, kad viņi sludināja lietas par Dieva valstību... (Apustuļu darbi 8: 5,12).

Bet Jēzus, Pāvils un mācekļi mācīja, ka nav viegli iekļūt Dieva valstībā:

²⁴ Jēzus, redzēdams, ka viņi kļūst ļoti noskumis, sacīja: "Cik grūti tiem, kam ir bagātība, ieiēt Dieva valstībā!" ²⁵ Jo vieglāk kamielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiēt Dieva valstībā.

²⁶ Un tie, kas to dzirdēja, sacīja: "Kas tad var tikt izglābts?"

²⁷ Bet Viņš sacīja: "Kas cilvēkiem nav iespējams, tas ir iespējams Dievam." (Lūkas 18:24-27)

²² "Mums caur daudzām bēdām jāieiet Dieva valstībā" (Apustuļu darbi 14:22).

³ Mums vienmēr ir jāpateicas Dievam par jums, brāži, kā tas ir

tas ir piemērots, jo pūm ticība ļoti aug un pūm visu mīlestība vienam pret otru ir pārpilnībā, ⁴ tā ka mēs paši lepojamies ar jums starp Dieva draudzēm par pūm pacietību un ticību visās pūm vajāšanas un bēdās, ko pūspārciešat, ⁵ kas liecina par Dieva taisno spriedumu, lai pūstiktū uzskatīti par Dieva valstības cienīgiem, par ko pū arī ciešat; ⁶ Jo ir taisnīgi Dieva priekšā ar bēdām atmaksāt tiem, kas pū satrauc, ⁷ un pū, kas esat satraukts, dot mieru kopā ar mums, kad Kunga Jēzus atklāvis no debesīm ar saviem varenajiem eņģeļiem (2. Tesaloniķiešiem 1:3-7).

Grūtību dēļ tikai daži tagad tiek aicināti un izraudzīti šajā laikmetā (Mateja 22:1-14; Jāņa 6:44; Ebrejiem 6:4-6). Citi tiks saukti vēlāk, jo Bībelē ir parādīts, ka tie, "kas maldīgās garā, nāks pie saprašanas, un tie, kas rūdžējās, mācīsies mācību" (Jesajas 29:24).

Apustulis Pēteris mācīja, ka valstība ir mūžīga un ka ir rūpīgi jāklauša Dieva evaņģēlijam, pretējā gadījumā būs tiesa:

¹⁰ Tāpēc, brāži, esiet vēl izklāti, lai padarītu savu aicinājumu un izredzēšanu drošu, jo, to darot, pū nekad nepabluksit; ¹¹ Jo tā jums bagātīgi tiks nodrošināta ceļa mūm Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā (2. Pētera 1:10-11).

¹⁷ Jo ir pienācis laiks, kad jānāk tiesa Dieva namā; un, ja tas vispirms nākas ar mums, tad kāds beigsies tiem, kas nepablausa Dieva evaņģēlijam? (1. Pētera 4:17).

Pēdējās Bībeles grāmatas un Valstība

Bībele māca, ka "Dievs ir mīlestība" (1. Jāņa 4:8,16) un Jēzus ir Dievs (Jāņa 1:1,14) — Dieva Valstībai būs ķēniņš, kas ir mīlestība un kura likumi atbalsta mīlestību, nevis naidu. (sal. Atklāsmes 22:14-15).

Bībele arī parāda, ka Dievs sūtīs eņģeli, kas pasludinās mūžīgo Dieva valstības evaņģēliju (Atklāsmes 14:6-7), un pēc tam vēl vienu eņģeli, lai norādītu, ka, neskatoties uz to, ka Bābele išķīst liela, tā krīt (Atklāsmes 14:8-9). Šie vēstījumi būs pārdabiski apstiprinājumi evaņģēlijam, ko pasaule iepriekš būs saņēmusi kā liecinieku, un izskatīsies kā faktori "lielajam pulkam", kas beigsies nāk pie Dieva (Atklāsmes 7:9-14). Atšķirībā no pēdējās Babilonijas varas, kas celsies un krītīs (sal. Atklāsmes 18:1-18), Dieva valstības pēdējā fāzē ilgst mūžīgi:

¹⁵ tad septītais eņģelis atskanēja: Un debesīs atskanēja skaņas balsis, kas sacīja: "Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par mūsu Kunga un Viņa Kristus valstībām, un Viņš valdīs mūžīgi mūžos!" (Atklāsmes 11:15).

Jēzus valdīs valstībā! Un Bībele atklāj divus Viņa titulus:

¹⁶ Un Viņa drēbēs un augstībā ir rakstīts vārds: Ķēniņu ĶĒNIS UN KUNGU KUNGS (Atklāsmes 19:16).

Bet vai Jēzus ir vienīgais, kurš valdīs? Ievērojiet šo fragmentu:

⁴ Un es redzēju troņus, un tie sēdēja tajos, un tiem tika uzticēta tiesa. Tad es redzēju to dvēseli, kam bija nocirstas galvas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ, kuri nebija pielūdzuši zvēru vai viņa tēlu un nebija saņēmuši viņa zīmi uz savām pierēm vai rokām. Un viņi dzīvoja un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. . . ⁶ Svētīgs un vēsts, kam ir daļa pirmajā augšāmcelšanā. Pār tādiem otrajai nāvei nav varas, bet viņi būs Dieva un Kristus priesteri un valdīs kopā ar Viņu tūkstoš gadu (Atklāsmes 20:4,6).

Patiešie kristieši tiks augšāmcelti, lai valdītu kopā ar Kristu tūkstošī gadus! Jo valstība pastāvēs mūžīgi (Atklāsmes 11:15), bet minētā valdīšana bija tikai tūkstošī gadu. Tāpēc es to iepriekš minēju kā pirmo valstības fāzi — fizisko, tūkstošī gadu fāzi pretstatā pēdējai, garīgākai fāzei.

Daži notikumi ir uzskaitīti Atklāsmes grāmatā kā notikumi starp tūkstošī gadu un pēdējo Dieva Valstības posmu:

⁷ Tagad, kad tūkstošī gadu būs pagājuši, sātam tiks atbrīvots no sava cietuma
⁸ un izies, lai pieviltu tautas, kas atrodas četrās zemes stūrīs, Gošu un Mašošu, lai sapulcinātu tos kaujā, kuru skaits ir tikpat, pūras smiltis. ...
¹¹ Tad es redzēju lielu, baltu troni un To, kas uz tā sēdēja, no kura vaigā aizlēga zeme un debesis. Un viņiem nebija vietās. ¹² Un es redzēju mirušos, mazus un lielus, stāvam Dieva priekšā, un grāmatas tika atvērtas. Un tika atvērta vēl viena grāmata, kas ir Dzīvības grāmata. Un mirušie tika tiesāti pēc viņu darbiem, pēc tā, kas rakstīts grāmatās. ¹³ Un atdeva mirušos, kas tajā bija, un nāve un nāve nodeva mirušos, kas tajā bija. Un viņi tika tiesāti, katrs pēc saviem darbiem. ¹⁴ Tad Nāve un nāve tika iemesti uguns ezerā. Šī ir otrā nāve. ¹⁵ Un ikviens, kas nebija ierakstīts Dzīvības grāmatā, tika iemests uguns ezerā (Atklāsmes 20:7-8, 11-15).

Atklāsmes grāmata parāda, ka būs vēlāka fāze, kas nāks pēc tūkstošī gadu valdīšanas un pēc otrās nāves:

¹ Tagad es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija pagājušas. Arī pūras vaurs nebija. ² Tad es, Jānis, redzēju vēto pilsētu, Jauno Jeruzalemi, nokāpjam no debesīm no Dieva, sagatavotu kā savam vīram izrotātu līgavu. ³ Un es dzirdēju skaļu balsi no debesīm sakām: "Lūk, Dieva telts ir pie cilvēkiem, un Viņš dzīvos pie viņiem, un tie būs Viņa tauta. Pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs. ⁴ Un Dievs nodauzīs visas asaras no viņu acīm; nāves vaurs nebūs, ne bēdu, ne raudāšanas. Sāpju vaurs nebūs, jo iepriekšējais ir pagājis." (Atklāsmes 21:1-4)

¹ Un viņi man parādīja tīru dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristāls, kas plūst no Dieva un Jēra trona. ² Tās ielas vidū un abpus upei atradās dzīvības koki, kas nesa divpadsmit augļus, un katrs koks nesa augļus katru mēnesi.

Koka lapas bija paredzētas tautu dziedināšanai. ³ Un lāsta vairs nebūs, bet tajā būs Dieva un Jēra tronis, un Viņa kalpi Viņam kalpos. ⁴ Viņi redzēs Viņa vaigu, un Viņa vārds būs uz viņu pierēm. ⁵ Tur nebūs nakts: viņiem nav vajadzīgi ne spuldzes, ne saules gaismas, jo Dievs Tas Kungs dod viņiem gaismu. Un viņi valdīs mūžīgi mūžos. (Atklāsmes 22:1-5)

Ievērojiet, ka šī valdīšana, kas ir pēc tūkstoš gadiem, ietver Dieva kalpus un ilgst mūžīgi. Svētā pilsētā, kas tika sagatavota debesīs, pametīs debesis un nokāps uz zemes. Tas ir Dieva Valstības beigu fāzes sākums. Laiks, kurā VAIRS NAV SĀPES VAI CIEŠĀNAS!

Lēnprātīgi iemantos zemi (Mateja 5:5) un visu (Atklāsmes 21:7). Zeme, ieskaitot Svēto pilsētu, kas būs uz tās, būs labāka, jo tiks īstenoti Dieva ceļi. Saprotiet, ka:

⁷ Viņa valdības pieaugumam un mieram nebūs gala (Jesajas 9:7).

Skaidrs, ka pēc tam, kad būs sākies Dieva Valstības pēdējā fāze, būs izaugsme, jo visi paklausīs Dieva valdībai.

Šis būs visbrīnīgākais laiks:

⁹ Bet kā ir rakstīts: acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, ne cilvēkairdi nav ienākusi, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. ¹⁰ Bet Dievs mums tos ir atklājis caur Savu Garu (1. Korintiešiem 2:9-10). Tas ir mīlestības, prieka un mūžīga mierinājuma laiks. Tas būs fantastisks laiks! Dieva Valstība radīs fantastiski labāku mūžību. Vai jūs neēlaties piedalīties tajā?

5. Hosa o dambaḍikeya horaḡina mūlaḡaḷu dēvara rāḡavanṇu kalisidavṇu

Vai pirmie Kristus profesori domāja, ka viņiem bija jāsludina evaņģēlijs par burtisku Dieva Valstību?

Jā.

Dirms vairākiem žadiem lekcijā, ko lasīja Ziemeļkarolīnas Universitātes profesors Barts Ērmans, viņi atklārtoti un pareizi uzvēra, ka atšķirībā no vairuma mūsdienu kristiešu, Jēzus un Viņa pirmie sekotāji pasludināja Dieva Valstību. Lai gan doktora Ērmana vispārējā kristietības izpratne ievērojami atšķiras no Pastāvīgās Dieva Baznīcas izpratnes, mēs piekrītam, ka valstības evaņģēlijs ir tas, ko pats Jēzus sludināja un kam ticēja Viņa sekotāji. Mēs arī piekrītam, ka daudzi mūsdienu kristieši to nedara. saproti to.

Vecākais saglabātais raksts un sprediķis pēc Jaunās Derības

Dieva valstība bija nozīmīga daļa no tā, kas tiek uzskatīts par "vecāko pilnīgo kristiešu sprediķi, kas ir saglabājis" (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, 102. lpp.). Šis senais kristiešu sprediķis satur iedus apgalvojumus:

^{5:5} Turklāt pūs zināt, brāņi, ka mūm uzturēšanās miesīgajā pasaulē ir nenozīmīga un pārējo, bet Kristus apsoltjums ir liels un brīnīšķīgs: atpūties nākoajā valstībā un mūžīgā dzīve.

Iepriekš minētais apgalvojums parāda, ka valstība nav tagad, bet nāks un būs mūžīga. Turklāt šajā senajā sprediķī teikts:

^{6:9} Tagad, ja pat tādi taisnie vīri kā tie nespēj ar saviem taisnīgajiem darbiem glābt savus bērņus, kāda mums ir fārliecība par iecianu Dieva valstībā, ja nespēsim saglabāt savu kristību tīru un neaptraipītu? Vai arī kas būs mūm aizstāvis, ja mums nav atklāti wēti un taisni darbi? ^{9:6} Tāpēc mīlēsim viens otru, lai mēs visi iecitu Dieva valstībā. ^{11:7} Tāpēc, ja mēs zinām, kas ir pareizi Dieva acīs, mēs ieciesim viņa valstībā un saņemim apsoltjumus, ko "auss nav dzirdējusi, acs nav redzējusi un cilvēka sirds nav iedomājusies".

^{12:1} Tāpēc žaidīsim stundu pēc stundas uz Dieva valstību mīlestībā un taisnībā, jo mēs rezinām Dieva parādīšanās dienu. ^{12:6} Viņš saka: Mana Tēva valstība nāks.

Iepriekš minētie apgalvojumi parāda, ka ir vajadzīga mīlestība caur pareizu dzīvi, ka mēs joprojām nesam iekšuvu Dieva valstībā un ka tā notiek pēc Dieva parādīšanās

dienas, tas ir, pēc tam, kad Jēzus atkal atgriezās. Tā ir Tēva valstība, un valstība nav tikai Jēzus.

Interesanti, ka vecākais sīkietami kristīgais sprediķis, kuram Dievs ir ļāvis izdzīvot, māca to pašu Dieva Valstību, ko māca Jaunā Derība, un tačad māca Nepāstrauktā Dieva Baznīca (iespējams, ka tas varētu būt no reālas Dieva Baznīcas, bet manas ierobežotās grieķu valodas zināšanas ierobežo manas iespējas sniegt stingrāku deklarāciju).

Otrā gadimta baznīcas vadītāji un Valstības evaņģēlijs

Jāņem vērā, ka 2. ^{gadimta} sākumā Papija, Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, kuru Romas katoļi uzskatīja par vēto, mācīja tūkstošgadu valstību. Eiseļijs pierakstīja, ka Papija mācīja:

... būs tūkstošgade pēc auģiāmcelšanās no mirušajiem, kad uz zemes tiks nodibināta Kristus personīgā valdīšana. (Fragments of Papias, VI. Skat. arī Eiseļijs, Baznīcas vēsture, 3. grāmata, XXXIX, 12)

Papias mācīja, ka šis būs lielas pārpilnības laiks:

Līdzīgi [Viņi teica], ka no kviešu graudiem būs desmit

tūkstoši vārpu un ka katrā vārpā būs desmit tūkstoši graudu un katrs grauds dotu desmit mārciņas skāidru, tīru, smalku miltu; un ka āboli, sēklas un zāle ražotu līdzīgās proporcijās; un lai visi dzīvnieki, kas barojas tikai ar zemes ražojumiem, kļūtu mierīgi un harmoniski un būtu pilnīgā pakļautībā cilvēkam. " [Par šīm lietām liecību ir rakstījis Papias, sens cilvēks, kurš bija Jāņa klausītājs un Polikarpa draugs, ceturtajā viņa grāmatā; jo piecas grāmatas viņi komponēja...] (Fragments of Papias, IV)

Pēc Jaunās Derības vēstulē korintiešiem teikts:

42:1-3 Apustuļi saņēma evaņģēliju par mums no Kunga Jēzus Kristus; Jēzus Kristus tika sūtīts no Dieva. Tātad Kristus ir no Dieva, un apustuļi ir no Kristus. Tātad abi nāca no Dieva grības noteiktā kārtībā. Tāpēc, saņemmuš

pavēli un pilnībā pārliecināti par mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcēlšanos un apstiprināti Dieva Vārdā ar pilnīgu Svētā Gara pārliecību, viņi devās ar priecīgu vēsti, ka nāks Dieva valstība.

Polikarps no Smirnas bija agrīnais kristiešu līderis, kuri bija Jāņa mācekļi, pēdējie no sākotnējiem apustuļiem, kuri nomira. Polikarps c. 120-135 AD mācīja :

Svētīgi nabagi un tie, kas tiek vajāti taimības dēļ, jo viņiem pieder Dieva valstība. (Polycarp. Vēstule filipiešiem, II nodaļa. No Ante-Nicene Fathers, 1. sējums, ko rediģēja Aleksandrs Roberts un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1885)

Tātad, zinot, ka "Dievs netiek izsmiets", mums ir jāstaižā Viņa baušļa un godības cienīgi... Jo ir labi, ja tie tiek atdalīti no pasaules iekārēm, jo "ikviena iekāre karo pret garu; " un "ne netīkles, ne sievietīgas personas, ne cilvēku ļaunprātīgas personas neņemtos Dieva valstību ", ne arī tie, kas dara lietas, kas ir pretrunīgas un nepiedienīgas. (turpat, V nodaļa)

Tad kalposim Viņam bailēs un ar visu godbijību, kā Viņi pats mums ir pavēlējis un kā apustuļi, kas mums sludināja Eviņģēliju, un pravieši, kas iepriekš sludināja Tā Kunga atnākšanu. (turpat, VI nodaļa)

Tāpat kā citi Jaunajā Derībā, Polikarps mācīja, ka Dieva Valstību iemantos taimīgi, nevis baušļu pārkāpēji.

Tika arī apgalvots, ka Polikarps ir iemācījis:

Un nākamajā rīdā viņi teica: "Uzklausiet manu pamācību, mīļotie Dieva bērni. Es pūš zvērēju, kad bīskapi bija klāt, un tagad atkal aicinu pūš visus stāigāt pieklājīgi un cienīgi pa Tā Kunga ceļu... Esiet modri un atkal esiet gatavi, lai pūš sirdis nenodrošo, jaunais bauslis. Kas atņemas uz mīlestību vienam pret otru, Viņa atnākšana pēdēji izpaužas kā strauji zibens, lielais sods ar uguni, mūžīgā dzīvība, Viņa nemirstīgā valstība. Un visu, ko Dievs māca, pūš zināt, pētīt iedvesmotos Rakstus, iegravēpiet savās sirdīs ar Svētā

Garā pildspalvu, lai bausīši pūsoš paliktu neizdzējami. (Life of Polycarp, 24. nodaļa. JB Lightfoot, The Apostolic Fathers, 3.2. sēp., 1889, 488.-506. lpp.)

Melito no Sardis, kuri bija Dieva Baznīcas vadītāji, apm. 170 AD, mācīja:

Jo patiesi bauslība izdota evaņģēlijā - vecais jaunajā, abi nāk kopā no Ciānas un Jeruzalemes; un bauslis, kas dots zēlastībā, un tips gatavajā produktā, un jērs Dēlā, un aita cilvēkā, un cilvēks Dievā...

Tācu evaņģēlija kļūva par bauslības un tās skaidrojumu

piepildījums, kamēr baznīca kļūva par patiesības krātuvī...

Tas ir tas, kuri mūs atbrīvoja no verdzības brīvībā, no tumsas saismā, no nāves dzīvībā, no tirānijas mūžīgā valstībā. (Melito. Homilija par Pasā vēthiem. 7., 40., 68. pants. Tulkojums no Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Tādējādi bija zināms, ka Dieva Valstība ir kaut kas mūžīgs, nevis tikai pašreizējā kristiešu vai katoļu baznīca, un tajā bija iekļauti Dieva likumi.

Vēl viens otrā gadsimta vidus un vēlū raksts mudina cilvēkus skatīties uz valstību:

Tāpēc lai nevienam no jums vairs nešķīst un neskatās atpakaļ, bet labprātīgi tuvojās Dieva valstības evaņģēlijam. (Roman Clement. Recognitions, X grāmata, XLV nodaļa. Izvilums no Ante-Nicene Fathers, 8. sējums. Rediģēja Aleksandrs Roberts un Džeimss Donaldsons. Amerikāņu izdevums, 1886)

Turklāt, lai gan to acīmredzot nav rakstījis kāds no patiesās baznīcas, otrā gadsimta vidus raksts ar nosaukumu Hermas gans Roberts & Donaldson tulkojumā lieto izteicienu "Dieva valstība" četrpadsmit reizes.

Patiesie kristieši un pat daudzi, kas tikai atzīst Kristu, otrajā gadsimtā kaut ko zināja par Dieva Valstību.

Dat katoļu un austrumu pareizticīgo vētais breņņs saprata, ka pēc auģiāmcēliāņā kristieņi ieies Dieva valstībā. Ievēroņiet, ko viņi rakstīja, c. 180 AD:

Jo tāds ir ticīgo stāvoklis, go viņos nemītīgi māgo Svētais Gars, ko Viņi ir devis kristībās un patur ņēmēņs, ja viņi stāigā patiesībā un vētumā, tāismībā un paciētibā. Jo šai dvēseli ir auģiāmcēliāņā tajos, kas tic, miesa atkal saņem dvēseli un līdž ar to Svētā Gara spēkā tiek auģiāmcēlta un ieiēt Dieva valstībā. (Breņņs, Sv., Lionas bīškaps. No armēņu valodas tulkoņis Armitage Robinson. Apustuliskās studināņanas demonstrāciņa, 42. nodaļa. Wells, Somerset, 1879. gada oktobris. Kā publicēts izdevumā SOCIETY FOR PROMONG CHRISTIAN KNOWLEDGE. NUJORKA: MACMILLAN CO, 1920).

Teofils no Antiohiņas mācīja:

Es tikai pieminu Viņa labestību; ja es Viņu saucu par Valstību, es tikai pieminu Viņa godību... Jo, ja Viņi būtu darījis viņu no sākuma nemirstīgu, Viņi būtu darījis viņu par Dievu. (..) Viņi to nepadarīja ne par nemirstīgu, nedz mirstīgu, bet, kā jau teicām iepriekš, spēņģu uz abiem; lai, ja viņi sliecas uz nemirstību, turēdams Dieva bausli, viņi saņem no Viņa nemirstību un kļūst par Dievu. (Teofils, Autolikam, 1:3, 2:27)

Katoļu vētais Hipolīts treišā gadsimta sākumā rakstīja:

Un pūs saņemsiet Debesu valstību, pūs, kas, dzīvodami šajā dzīvē, pazināt Debesu Kēmiņu. Un tu būsi Dievības pavādonis un Kristus līdžmantinieks, kas vairs nebūs iekāres vai kaistību verdzībā un nekad vairs nebūs slimību izniekoņis. Jo tu esi kļuvis par Dievu, go visas ciešanas, ko tu piedzīvoņi, būdams vīrietis, Viņi tev deva, go tu biji mirstīgs, bet visu, ko Dievs ir saderīgo dot, to Dievs ir apsolģjis tev dot, go tu ir dievģkoti un dzimuģi līdž nemirstībai. (Hipolīts. Visu ķecerību atpēkoņana, X grāmata, 30. nodaļa)

Cilvēku mērģis ir tikt dievģkotiem gaidāmajā Dieva valstībā.

Problēmas otrajā un treišajā gadsimtā

Neskatoties uz tās plašo atzinību, otrajā gadsimtā uzcēlās pret likumu vērsti atkritējs, vārdā Markions. Markions mācīja pret Dieva laustību, sabbatu un burtisku Dieva Valstību. Lai gan Polikarps un citi viņu nosodīja, viņi ilgu laiku bija sazinājies ar Romas baziņu un iekšā, ka viņam tur bija ietekme.

Otrajā un trešajā gadsimtā Aleksandrijā (Ēģiptē) nostiprinājās allegoristi. Daudzi allegoristi iebilda pret doktrīnu par zaidāmo valstību. Ievērojiet ziņojumu par dažiem no tiem allegoristiem:

Dionīsijs dzimis cēlā un bagātā pašam ģimenē Aleksandrijā, un viņi bija izglētoti viņu filozofijā. Viņi pameta pašam skolas, lai kļūtu par Origena skolnieku, kuru viņi sekmīgi vadīja Aleksandrijas katehētiskās skolas vadītā...

Klements, Origenis un gnostiķu skola sabojāja vēto orākulu doktrīnas ar savām izdomātajām un alegoriskajām interpretācijām... viņi iesūva sev nosaukumu "alegoristi". Neposs publiski cīnījās pret allegoristiem un apgalvoja, ka uz zemes būs Kristus valdīšana...

Dionīsijs apstrīdēja ar Neposa sekotājiem un pēc viņa stāstījuma... "tādu lietu stāvokli, kāds tagad pastāv Dieva valstībā." Šī ir pirmā pieminēšana par Dieva valstību, kas pastāv pašreizējā baziņu stāvoklī...

Neposs norāja viņu kļūdu, parādot, ka Debesu valstība nav alegoriska, bet gan burtiski nāk mūsu Kunša valstība augšamcelšanās mūžīgajā dzīvē...

Tāpat ideja par valstību pašreizējā stāvoklī tika izdomāta un izvirzīta gnostiķu alegoristu skolā Ēģiptē, no 200. līdz 250. gada mūsu ērai, veselu gadsimtu pirms impērijas bīskaps sākā uzskatīt par troņa iemītniekiem.
...

Klements ideju par Dieva valstību uztvēra kā patiesas garīgas Dieva zināšanu stāvokli. Origenis to izklāstīja kā garīgu nozīmi, kas paslēpta vienkāršajā Svēto Rakstu burtā. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly

Country, Resurrection from the Dead and of Restitution of All Things.
Publicēya Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, 124.-125. lpp.)

Tādējādi, kamēr bīskaps Neposs mācīja Dieva Valstības evaņģēliju, allegoristi mēģināja par to izdomāt nepatīsmu, mazāki burtisku izpratni. Apmēram tajā pašā laikā pret allegoristu kļūdām mēģināja cīnīties arī Hierapoles bīskaps Apolināris. Tie, kas patiesi bija Dieva Baznīcā, visā vēsturē iestājās par patiesību par burtisku Dieva Valstību.

Herberts V. Ārmstrongs mācīja Valstības evaņģēliju, turklāt

20. ^{gadsimtā} nelaiķis Herberts V. Ārmstrongs rakstīja:

Tāpēc, ka viņi nosauca Kristus evaņģēliju. . . , pasauli bija jāizņemt kaut kas cits tās vietā. Viņiem bija jāizgudro viltojumus! Tāpēc mēs esam dzirdējuši, ka par Dieva valstību tiek runāts kā par vienkāršu banalitāti — par jauku noskaņojumu cilvēku sirdīs —, samazinot to līdz ēteriskam, nereālam NEKO! Citi ir nepareizi uzrādījuši, ka "BAZNĪCA" ir valstība. . Praviētis Daniēls, kurš dzīvoja 600 gadus pirms Kristus, zināja, ka Dieva valstība ir īsta valstība — valdība, kas pārvalda.

burtiski CILVĒKI uz zemes. . .

Šeit . . . ir Dieva skaidrojums par to, kas IR DIEVA VALSTĪBA: "Un šo ķēniņu dienās..." - šeit ir runa par desmit pirkstiem, kas ir daļa no dzelzs un daļa no trauklā māla. Tas, saistot pravietojumu ar Daniēla 7. nodaļu un Atklāsmes 13. un 17. nodaļu, attiecas uz jaunajām EIROPAS SAVIENOTĀM VALSTĪM, kas iobrīd veidojas. . . tavu acu priekšā! Atklāsmes 17:12 ir skaidri norādīts, ka tā būs DESMIT ĶĒNIŅU VAI KARĀLVALSTĪBU savienība, kas (Atkl. 17:8) augšāmceļs veco ROMĀNIJU IMĒRIJAI. . .

Kad nāk Kristus, viņi nāk kā ķēniņu ķēniņi, kas valda pār visu zemi (Atkl. 19:11-16); un VIŅA VALSTĪBAI — DIEVA VALSTĪBAI — Daniēls sacīja, ir APRĪT visas šīs pasaulīgās valstības. Atklāsmes grāmatā 11:15 tas ir teikts ar iēdiem vārdiem: "Šīs pasaules valstības ir kļuvušas par MŪSU KUNGA UN VIŅA KRISTUS VALSTĪBU, un Viņi valdīs mūžīgi mūžos"! ŠĪ

ir DIEVA VALSTĪBA. Tas ir pareizējo valdību - jā, un pat Amerikas Savienoto Valstu un Lielbritānijas valstu - BEIGAS. Tad viņi kļuva par Tā Kunga JĒZUS KRISTUS VALSTĪBĀM, pēc tam par ķēniņu ķēniņu pār visu zemi. Tas padara pilnīgi SKAIDRU faktu, ka DIEVA VALSTĪBA ir burtiska VALDĪBA. Tāpat kā Haldejas impērija bija KARALISTE — tāpat kā Romas impērija bija KARALISTE —, DIEVA Karaliste ir valdība. Tā ir pārņemta pasaules NACIONĀTU VALDĪBU. Jēzus Kristus dzima, lai būtu ķēniņi — VALDNIKSI! . . .

Tas pats Jēzus Kristus, kuri pirms vairāk nekā 1900 gadiem staigāja pāri Svētās zemes kalniem un ielejām un Jeruzalemes ielām, nāki atkal. Viņi teica, ka nāks vēlreiz. Pēc tam, kad viņi tika nīsti krustā, Dievs viņu uzmodināja no mirušajiem pēc trim dienām un trim naktīm (Mt. 12:40; Apustuļu darbi 2:32; 1 Kor. 15:3-4). Viņi uzkāpa uz Dieva troņa. Visuma valdības galvenā mītne (Ap. d. 1:9-11; Ebr. 1:3; 8:1; 10:12; Atkl. 3:21).

Viņi ir līdžības "ausgātnis", kuri devās uz troņi

Dievs — "tālā zeme" — lai tiktu kronēts par ķēniņu ķēniņu pār visām tautām un pēc tam atgrieztos uz zemes (Lūkas 19:12-27).

Atkal viņi ir debesīs līdž "visu lietu atjaunošanas laikiem" (Ap.d. 3:19-21). Restitūcija nozīmē bijušā stāvokļa vai stāvokļa atjaunošanu. Šajā gadījumā Dieva valdības atjaunošana uz zemes un līdž ar to pasaules miera un utopisko apstākļu atjaunošana.

Mūsdienu pasaules satricinājumi, pieaugošie kari un strīdi samieģa kulmināciju tik lielās pasaules grūtībās, ka, ja Dievs neiejaukties, neviena cilvēka miera netiktu izglābta dzīva (Mt. 24:22). Pašā kulminācijā, kad kavēšanās rezultātā no šīs planētas tiktu izprausta visa dzīvība, Jēzus Kristus atgriezīsies. Šoreiz viņi nāk kā dievišķais Dievs. Viņi nāk visā Visumu valdošā Radītāja spēkā un godībā. (Mt. 24:30; 25:31.) Viņi nāk kā "ķēniņu ķēniņi un kunga kungs" (Atkl. 19:16), lai izveidotu pasaules virsvaldību un pārvaldītu visas tautas "ar dzelzs zīgli." (Atkl. 19:15; 12:5)

. . .

Kristus ir nevēlams?

Bet vai cilvēce kļiegs no prieka un sašaidīs viņu satracinātā sapūsmā un entuzijamā — vai pat tradicionālās kristietības baznīcās?

Viņi to nedarīs! Viņi ticēs, jo sātana viltus kalpi (2. Kor. 11:13-15) ir viņus pieviluši, ka viņi ir Antikrists. Baznīcās un tautas būs dusmīgas par viņa atnākšanu (Atkl. 11:15 ar 11:18), un militārie spēki patiesībā mēģinās cīnīties ar viņu, lai viņu iznīcinātu (Atkl. 17:14)!

Tautas tiks iesaistītas gaidāmā Trešā pasaules kara kulminācijas cīņā ar kaujas fronti Jeruzālemē (Cah. 14:1-2), un tad Kristus atgriezīsies. Pārdabiskā spēkā viņi "cīnīsies pret tām tautām", kas cīnās pret viņu (3. pants). Viņi tos pilnībā uzvarēs (Atkl. 17:14)! "Viņa kājas tanī dienā stāvēs uz Eļļas kalna", ļoti īnu attālumu uz austrumiem no Jeruzālemes (Cah. 14:4). (Armstronga HW. Laikmetu noslēpums, 1984)

Bībele saka, ka Jēzus atgriezīsies un Viņi uzvarēs, tomēr daudzi cīnīsies pret Viņu (Atklāsmes 19:19). Daudzi apgalvos (pamatojoties uz nepareizu Bībeles pravietojuma izpratni, bet daļēji viltus praviem un mistisku dēļ), ka atgriežamais Jēzus ir pēdējais Antikrists!

Šis ir arī no Herberta Armstronga:

Patiesa reliģija — Dieva patiesība, kas dāvāta ar Dieva mīlestību, ko miedz Svētais Gars... NEZSAKAMI PRIEKŠ par Dievu un Jēzus Kristus pazīšanu — par PATIESĪBAS izziņošanu — un Dieva dievīķās MĪLESTĪBAS viltums!...

Dieva patiesās Baznīcas mācības ir vienkārši tās, kas "dzīvo pēc katra vārda" Svētajā Bībelē...

Cilvēki novērsīsies no "dabūt" ceļa uz "dot" ceļu — Dieva mīlestības ceļu.

JAUNA CIVILIZĀCIJA tagad pārņems zemi! (turpat)

JAUNĀ CIVILIZĀCIJA ir Dieva Valstība. Sludināšana, ka jānāk jaunai civilizācijai un tās pamatā ir mīlestība, ir liela daļa no patiesā valstības evaņģēlija, ko mācīja Jēzus un Viņa sekotāji. Tas ir kaut kas, ko mēs, pastāvīgā Dieva Baznīca, sludinām.

Herberts Ārmstrongs saprata, ka Jēzus māca, ka cilvēku sabiedrība, pat tad, kad tā domā, ka vēlas paklausīt, ir noraidījusi dzīves "dot ceļu", mīlestības ceļu. Šķiet, ka šandrīz neviens īsti neapmier Jēzus mācītā nozīmi.

Glābšana caur Jēzu ir daļa no evaņģēlija

Tagad daži, kas ir lasījuši līdz šim, droši vien brīnās par Jēzus nāvi un lomu glābšanā. Jā, tā ir daļa no evaņģēlija, par kuru rakstīja gan Jaunā Derība, gan Herberts V. Ārmstrongs.

Jaunā Derība parāda, ka evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Jēzu:

¹⁶ Jo es nekaunos no Kristus evaņģēlija, jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, vispirms jūdai un arī grieķim (Romiešiem 1:16).

⁴ Tāpēc izklādinātie gāja visur un sludināja

vārdu. ⁵ Tad Filips noāja uz Samarijas pilsētu un sludināja tiem Kristus... ¹² Bet, kad viņi ticēja Filipam, kad viņi sludināja par Dieva valstību un Jēzus Kristus vārdu, gan vīrieši, gan sievietes tika kristīti. ... ²⁵ Kad viņi bija liecinājuši un sludinājuši Tā Kunga vārdu, viņi atgriezās Jeruzālemē, sludinādami evaņģēliju daudzās samariešu ciemos. ²⁶ Tagad Tā Kunga eņģelis runāja ar Filipu... ⁴⁰ Filips tika atrasts Azotā. Un, ejot cauri, viņi sludināja visās pilsētās, līdz nonāca Cēzarejā. (Apustuļu darbi 8:4, 5, 12, 25, 26, 40)

¹⁸ Viņi tiem sludināja Jēzu un ausiāmcelšanos. (Apustuļu darbi 17:18)

³⁰ Tad Pāvils dzīvoja veselus divus gadus savā īrētā mājā un uzņēma visus, kas pie viņa nāca, ³¹ sludināt Dieva valstību un mācīt to, kas attiecas uz Kungu Jēzu Kristus, ar pilnu paļāvību, neviens viņam neliedz. (Apustuļu darbi 28:30-31)

Ievērojiet, ka sludināšana ietvēra Jēzu UN valstību. Diemžēl grieķu-romiešu baznīcu mācībā šis trūkst pareizas izpratnes par Dieva Valstības evaņģēliju.

Patiesībā, lai palīdzētu mums kļūst par šīs valstības daļu, Dievs tik ļoti mīlēja cilvēkus, ka nūtiņa Jēzu mirt par mums (Jāņa 3:16-17) un izglāb mūs ar savu žēlastību (Efeziešiem 2:8). Un tā ir daļa no labās ziņas (Apustuļu darbi 20:24).

Valstības evaņģēlijs ir tas, kas pasaulei vajadzīgs, bet...

Darbs miera labā (Mateja 5:9) un laba darīšana ir vērtīgi mērķi (sal. Galatiešiem 6:10). Tomēr daudzi pasaules līderi, tostarp reliģiskie, uzskata, ka mieru un labklājību nesīs starptautiska cilvēku sadarbība, nevis Dieva Valstība. Un, lai gan viņiem būs daži laicīgi panākumi, tie ne tikai neizbēgs panākumus, daži viņu cilvēciskie centieni galu galā novedīs planētu Zemi līdz tādām līmenim, ka tas padarītu dzīvību neilgtspējīgu, ja Jēzus neatgrieztos, lai nodibinātu Savu Valstību. Cilvēku labošana zemi bez Dieva ir veltīga un viltus evaņģēlijs (Psāls 127:1).

Daudzi pasaulē cenšas izveidot daļēji reliģiozu Babilonijas starptautisko plānu, lai 21. gadsimtā ieviestu jaunu pasaules ^{kaizistu}. Tas ir kaut kas tāds, ko Pastāvīgā Dieva Baznīca ir nosodījusi kopš tās dibināšanas un plāno arī turpmāk denonsēt. Kopš gandrīz pirms 6000 gadiem sātans pievilināja levu, lai viņa piekristu kādai sava evaņģēlija versijai (1. Mozus 3), daudzi cilvēki ir ticējuši, ka viņi labāk par Dievu zina, kas viņus un pasauli padarīs labāku.

Saskaņā ar Bībeli, Eiropā būs nepieciešams militārais vadītājs (saukts par ziemeļu karali, saukts arī par Atklāsmes 13:1-10) kopā ar reliģisko vadītāju (saukts par viltus pravieti, saukts arī par THE pēdējais Antikrists un Atklāsmes grāmatas divraugu zvērs 13:11-17) no septiņu pakalnu pilsētas (Atklāsmes 17:9, 18), lai ieviestu 'babiloniešu' (Atklāsmes 17 un 18) pasaules kārtību. Lai gan cilvēci ir nepieciešama Kristus atgriešanās un Viņa valstības nodibināšana, daudzi pasaulē 21. ^{gadsimtā} nepievērsīs īm vērtīgam uzmanību — viņi turpinās ticēt dažādām Sātana viltus evaņģēlija versijām. Bet pasaule saņems liecinieku.

Atcerieties, ka Jēzus mācīja:

¹⁴ Un šīs valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē kā liecība visām tautām, un tad pienāks gals. (Mateja 24:14)

Ievērojiet, ka valstības evaņģēlijs sasmiegs pasauli kā liecinieks, tad pienāks gals.

Tam ir vairāki iemesli.

Viens no tiem ir tas, ka Dievs vēlas, lai pasaule dzirdētu patieso evaņģēliju pirms Lielo bēdu sākuma (kas ir parādīts, ka sākas Mateja 24:21). Tādējādi evaņģēlija vēsts ir liecība un brīdinājums (sal. Ecehiēla 3; Amosa 3:7). Tas radīs vairāk pagānu pievēršanos pirms Jēzus atgriešanās (Romiešiem 11:25) un pietiekamu pievēršanos ne-pagāniem (Romiešiem 9:27) pirms Jēzus atgriešanās.

Vēl viens ir tas, ka vēstījuma būtība būs pretrunā ar šo pasauli, ziemeļu varas karaļa, kā arī viltus pravieša, galīgā Antikrista, uzskatiem. Tie pamatā solīs mieru ar cilvēku pūlēm, bet tas novedīs līdz galam (Mateja 24:14) un iznīcināšanai (sal. 1. Tesaloniķiešiem 5:3).

Ar tām saistīto zīmju un melu brīnumu dēļ (2. Tesaloniķiešiem 2:9) lielākā daļa pasaules iedzīvotāju izvēlēsies ticēt meliem (2. Tesaloniķiešiem 2:9-12), nevis evaņģēlija vēsti. Tā kā Romas katoļi, austrumu pareizticīgie, luterāņi un citi nepareizi nosodīja tūkstošgadu Dieva valstību, daudzi nepareizi apgalvos, ka tūkstošgadu evaņģēlija vēsts par Dieva Valstību ir viltus evaņģēlijs, kas saistīts ar Antikristu.

Uzticīgie Filadelfijas kristieši (Atklāsmes 3:7-13) sludinās valstības tūkstošgadu evaņģēliju, kā arī stāstīs pasaulei, ko daži pasaulīgie vadītāji (īpaši zvērs un viltus pravietis) darīs.

Viņi atbalstīs vēstījuma pavianu pasaulei, ka zvērs, ziemeļu varas karalis, kopā ar viltus pravieti, galīgo antikristu, šālu šālā iznīcinās (kopā ar dažiem viņu sabiedrotājiem) ASV un Apvienotās Karalistes anglo valstis, Kanāda, Austrālija un Jaunzēlande (Daniēls 11:39), un ka tās drīz pēc tam iznīcinās arābu/islāma konfederāciju (Daniēla 11:40-43), darbosies kā dēmonu instrumenti (Atklāsmes 16:13-14), un šālu šālā cīnīsies pret Jēzu Kristu pēc Viņa atgriešanās (Atklāsmes 16:14; 19:19-20). Uzticīgie filadelfieši (Atklāsmes grāmata 3:7-13) paziņos, ka

drīzumā nāks tūkstošgadu valstība. Tas, iespējams, radītu lielu atspoguļojumu plaissaziņas līdzekļos un veicinātu Mateja 24:14 piepildīšanos. Mēs, pastāvīgi Dieva Baznīca, gatavojam literatūru (vairākās valodās), pievienojam tīmekļa vietnēm un veicam citus pasākumus, lai sagatavotos 'īstajam darbam' (sal. Romiešiem 9:28), kas novedīs pie Dieva apņēmības, ka Mateja 24: 14 ir pietiekami nodrošināts kā liecinieks, lai pienāktu gals.

"Viltus evaņģēlijs", kas sludina pasaules tīderus (iespējams, kāds "jauns" Eiropas augstāko vadītāju tips kopā ar kompromitētu pāvestu, kuri pretendēs uz kādu katolicisma veidu), tas nepatiks — viņi negribēs, lai pasaule uzjūnātu to, ko viņi patiešām mācīšies darīt (un, iespējams, paši sāksim tam pat nenoticēt, sal. Jerasas 10:5-7). Viņi un/vai viņu atbalstītāji, visticamāk, arī nepatīsi mācīs, ka uzticīgie filadelfieši atbalstīs ekstrēmistisku doktrīnu (millenarismu) par nākamo antikristu. Neatkarīgi no nosodīšanas, ko viņi un/vai viņu sekotāji izteiks pret Filadelfijas ticīgajiem un pastāvīgo Dieva Baznīcu, izraisīs vajāšanas (Daniēla 11:29-35; Atklāsmes 12:13-15). Tas novedīs arī pie beigām — Lielo bēdusākuma (Mateja 24:21; Daniēla 11:39; sal. Mateja 24:14-15; Daniēla 11:31), kā arī uzticamās Filadelfijas aizsardzības laiku. kristieši (Atklāsmes 3:10; 12:14-16).

Zvērs un viltus praviētis mēģinās izmantot spēku, ekonomisku iantāžu, zīmes, melus brīnumus, slepkavības un citus spiedienu (Atklāsmes 13:10-17; 16:14; Daniēla 7:25; 2. Tesaloniķiešiem 2:9-10). . Kristieši pautās:

¹⁰ "Cik ilgi, Kungs, vētāis un patiesāis, kamēr Tu tiesāsi un atriebsi mūsu aīmīs tiem, kas dzīvo virs zemes?" (Atklāsmes 6:10)

Gadu laikā Dieva ļaudis ir brīnījies: "Cik ilgs laiks pāies, līdz Jēzus atgriezīsies?"

Lai gan mēs nezinām dienu vai stundu, mēs sagaidām, ka Jēzus atgriezīsies (un tūkstošgadīgā Dieva Valstība nodibināta) 21. ^{subsimtā}, pamatojoties uz daudziem Svētājiem Rakstiem (piemēram, Mateja 24:4-34; Psalmis 90:4; Hozejas 6: 2; Lūkas 21:7-36; Ebrejiem 1:1-2; 4:4,11; 2. Pētera 3:3-8; 1. Tesaloniķiešiem 5:4), no kurām dažas daļas mēs tagad redzam piepildāmies.

Ja Jēzus neiejauknēs, pasaule būs iznīcinājusi visu dzīvību:

²¹ Jo tad būs lielas bēdas, kādas nav bijušas kopš pasaules sākuma līdz šim laikam, un nekad nebūs. ²² Un, ja šīs dienas netiktu saīsinātas, neviena miera netiktu izglābta; bet izredzēto dēļ tās dienas tiks saīsinātas. (Mateja 24:21-22)

²⁹ Tūlīt pēc šo dienu bēdām saule kļūs tumša, un mēness nedos savu gaismu; zvaigznes kritīs no debesīm, un debess spēki satricinās. ³⁰ Tad debessīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad visas zemes ciltis vēros, un tās redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess mākoņos ar spēku un lielu godību. ³¹ Un Viņš sūtīs Savus eņģeļus ar lielu taures skaņu, un tie pulcēs Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram. (Mateja 24:29-31)

Dieva Valstība ir tas, kas pasaulei ir vajadzīgs.

Karalistes vēstnieki

Kāda ir jūsu loma valstībā?

Šobrīd, ja esat īsts kristietis, jums ir jābūt tā vēstniekam. Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pāvils:

²⁰ Tagad mēs esam Kristus sūtni, it kā Dievs caur mums lūgtu: mēs lūdzam jūs Kristus labā, samierinieties ar Dievu. (2. korintiešiem 5:20)

¹⁴ Tad nu stāviet, apjozījis savu vidukli ar patiesību, tērpies taisnības bruņās, ¹⁵ un kājas apādījis miera evaņģēlija sagatavošanā; ¹⁶ pāri visam, paņem ticības vairogu, ar kuru tu spēsi dzīvot visas ļaunā uzņēmīgās sāutrās.

¹⁷ Un nemiet pestīšanas ķiveri un Gara zobenu, kas ir Dieva vārds; ¹⁸ vienmēr lūdzot ar visām lūgšanām un lūgšanām Garā, lūdzams nomodā ar visu neatlaidību un lūgumiem par visiem vēstniekiem, ¹⁹ un par mani, lai man tiktu dota runa, lai es drosmīgi atvērtu savu muti, lai darītu zināmu evaņģēlija noslēpums, ²⁰ kura vēstnieks esmu vajās; lai tajā es varētu runāt drosmīgi, kā man vajadzētu runāt. (Efeziešiem 6:14-20)

Kas ir vēstnieks? Merriam-Webster ir šāda definīcija:

1 : oficiālais sūtņis; jo īpaši: augstākā ranga diplomātiskais aģents, kas akreditēts pie ārvalsts valdības vai suverēna kā savas valdības vai suverēna pastāvīgais pārstāvis vai iecelts īpašam un bieži vien pagaidu diplomātiskam uzdevumam

2 a: pilnvarots pārstāvis vai sūtņis

Ja pūs esat īts kristietis, pūs esat oficiālais Kristus sūtņis! Ievērojiet, ko rakstīja apustulis Pēteris:

⁹ Bet pūs esat izredzēta pasaudze, ķēnišķīgā priesterība, wēta tauta, Viņa paša īpašā tauta, lai pūs varētu sludināt Tā slavu, kas pūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā zaimā; ¹⁰ Kas kādreiz nebija tauta, bet tagad ir Dieva tauta, kas nebija dabūjuši žēlastību, bet tagad ir dabūjuši žēlastību.
(1. Pētera 2:9-10)

Kā kristiešiem mums ir jābūt daļai no wētas tautas.

Kura tauta tagad ir wēta?

Protams, neviena no šīs pasaules valstībām, bet galu galā tās būs daļa no Kristus Valstības (Atklāsmes 11:15). Tā ir Dieva tauta, Viņa Valstība, kas ir wēta.

Kā vēstnieki mēs parasti neiesaistāmies šīs pasaules tautu tiesajā politikā. Bet mums tagad ir jādzīvo saskaņā ar Dieva dzīvesveidu (skatiet arī bezmaksas grāmatu, kas pieejama vietnē www.ccof.org ar nosaukumu: [Christians: Ambassadors for the God Kingdom, Bībeles norādījumi par dzīvi kā kristietim](#)). To darot, mēs labāk uzjūkam, kāpēc Dieva ceļi ir vislabākie, lai Viņa valstībā mēs varētu būt ķēniņi un priesteri un valdīt kopā ar Kristu uz zemes:

⁵ Tam, kas mūs mīlējis un no mūsu grēkiem nomazgājis Savās asinīs, ⁶ un iecēlis mūs par ķēniņiem un priesteriem savam Dievam un Tēvam, lai Viņam gods un vara mūžīgi mūžos. Āmen. (Atklāsmes 1:5-6)

¹⁰ Un mūs ir iecēluši par ķēniņiem un priesteriem mūsu Dievam; Un mēs valdīsim virs zemes. (Atklāsmes 5:10)

Viens no nākotnes aspektiem būs mācīt tiem, kas tad ir mirstīgi, staigājāt Dieva ceļus:

¹⁹ Jo ļaudis dzīvos Ciānā, Jeruzalemē; Jums vairs nebūs raudāt. Viņi būs ļoti jēlīgi pret tevi, izdzirdot tavu saucienu; Kad Viņi to dzirdēs, Viņi tev atbildēs. ²⁰ Un, lai gan Tas Kungs tev dos nelaimes maīzi un bēdu ūdeni, bet tavi skolotāji vairs nepaliks stūrī, bet tavas acis redzēs tavus skolotājus. ²¹ Tavas ausis dzirdēs vārdus aiz muguras, kas saka: "Šis ir ceļš, staigājiet pa to!" Kreisī, kad pagriezāties uz labo roku vai pagriezot pa kreisi. (Jesaja 30:19-21)

Lai gan tas ir pareģojums tūkstošgadu valstībai, šajā laikmetā kristiešiem ir jābūt gataviem mācīt:

¹² ... šajā laikā jums vajadzētu būt skolotājiem (Ebrejiem 5:12)

^{15Bc} vēliet To Kungu Dievu savās sirdīs un esiet vienmēr gatavi atbildēt ikvienam, kas jums jautā par cerības pamatojumu, kas pūšos ir ar lēnprātību un bailēm (1. Pētera 3:15).

Bībele parāda, ka daudzi uzticīgākie kristieši īsi pirms Lielo bēdu sākuma daudziem pamācīs:

³³ Un tie, kas saprot, daudzus pamācīs (Daniēla 11:33).

Tātad, mācīšanās, augšana jēlastībā un zināšanās (2. Pētera 3:18) ir kaut kas, kas mums būtu jā dara tagad. Daļa no pūšu lomas Dieva Valstībā ir spēja mācīt. Un tiešākiem filadelfiešiem (Atklāsmes 3:7-13) kristiešiem tas ietvers arī atbalstu marīšajai evaņģēlija liecībai pirms tūkstošgadu valstības sākuma (sal. Mateja 24:14).

Pēc tam, kad būs izveidota Dieva Valstība, Dieva tauta tiks izmantota, lai palīdzētu atjaunot bojāto planētu:

¹² Tie, kas ir pūšu vidū, uzceļ vecās atkritumu vietas ; Tu celi pamatus daudzām paudzēm; Un pūš saukņiet par pārskāpuma labotāju, par ielu atjaunotāju, kurā dzīvot. (Jesajas 58:12)

Tādējādi Dieva tauta, kas dzīvoja Dieva veidā šajā laikmetā, atvieglos cilvēkiem dzīvot pilsētās (un citur) šajā atjaunošanas laikā. Pasaulē patiesām būš labāka vieta. Mums tagad vajadzētu būt Kristus sūtņiem, lai mēs varētu arī kalpot Viņa Valstībā.

Patiesais evaņģēlija vēstījums ir pārveidojoss

Jēzus teica: "Ja jūs paliekat manas vārdos, jūs patiesām esat Mani mācekļi. 32 Un jūs atzīsit patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus" (Jāņa 8:31-32). Patiesības uzzināšana par Dieva Valstības evaņģēliju atbrīvo mūs no šīs pasaules maldīgo cerību slazdiem. Mēs varam drosmīgi atbalstīt plānu, kas darbojas — Dieva plānu! Sātam ir pievilis visu pasauli (Atklāsmes 12:9), un Dieva Valstība ir patiesais risinājums. Mums ir jāiestājas par patiesību un jāiestājas par to (sal. Jāņa 18:37).

Evaņģēlija vēsts ir vairāk nekā par personīgo glābšanu. Labajai vēstij par Dieva Valstību šajā laikmetā ir jāpārveido:

² Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunojoties savam prātam, lai jūs varētu pārbaudīt, kas ir Dieva laba, tīkama un pilnīga griba. (Romiešiem 12:2)

Patiesie kristieši tiek pārveidoti, lai kalpotu Dievam un citiem:

²² Kalpi, paklausiet visās lietās saviem kungiem pēc mēsar, nevis ar acu skatienu, kā cilvēkiem patīkami, bet ar patiesu sirdi, bijāt Dievu. ²³ Un visu, ko jūs darāt, dariet to no sirds kā Tam Kungam, nevis cilvēkiem, ²⁴ zinot, ka no Tā Kunga jūs saņemsiet mantojuma algu; jo jūs kalpojat Tam Kungam Kristum. (Koloniešiem 3:22-24)

²⁸ Tāpēc, tā kā mēs saņemam nesatricināmu valstību, lai mums ir jēlastība, ar kuru mēs varam kalpot Dievam patīkami ar godbijību un bijību. (Ebrejiem 12:28)

Patiesie kristieši dzīvo savādāk nekā pasaule. Mēs pieņemam Dieva standartus augstāk par pasaules prasībām attiecībā uz to, kas ir pareizi un nepareizi. Taisnīgie dzīvo ticībā (Ebrejiem 10:38), jo ir nepieciešama ticība, lai šajā laikmetā dzīvotu Dieva veidā. Kristieši tika uzskatīti par tik atšķirīgiem no pasaules, kurā viņi dzīvoja, ka viņu

dzīvēveids Jaunajā Derībā tika saukts par "Ceļu" (Ap.d. 9:2; 19:9; 24:14,22) .
Pasaule dzīvo savtīgi, sātana pakļautībā, tā saukta jā "Kaina ceļā" (Jūda 11).

Dieva valstības evaņģēlijs ir taismības, prieka un miera vēsts (Romiešiem 14:17).
Pareizi saprasts pravietiskais vārds ir iepriecināoš (sal. 1. Korintiešiem 14:3; 1.
Tesalonīķiešiem 4:18), it īpaši, kad mēs vērojam, kā pasaule sabrūk (sal. Lūkas 21:8-
36). Patiesi kristīgs dzīvēveids ved uz garīgu pārpilnību un fiziskajām vērtībām
(Marka 10:29-30). Tas ir daļa no tā, kāpēc tie, kas to dzīvo, saprot, ka pasaulei ir
vazadzīga Dieva Valstība. Kristieši ir Dieva Valstības vēstneši.

Kristieši liek cerēt uz garīgo, nevis fizisko, lai gan mēs dzīvojam fiziskajā pasaulē
(Romiešiem 8:5-8). Mums ir "evaņģēlija cerība" (Kolosešiem 1:23). Pirmie kristieši
to saprata, ko daudzi, kas šodien atzīst Jēzu, īsti nesaprot.

6. **Grīkō-rōman carcuşaļu rāgyavannu mukhyavendu kalisuttave, ādare...**

Grīkšu-romiešu baznīcas uzskata, ka tās māca Dieva Valstības aspektus, taču tām ir
grūti saprast, kas tā patiesībā ir. Piemēram, *The Catholic Encyclopedia* par valstību
māca šādi:

Kristus... katrā Viņa mācības formā ir valstības atnākšana, tās dažādie
aspekti, tās precīzā nozīme, veids, kādā tā jāsamiedz, veido Viņa runu
galveno elementu, tik ļoti, ka Viņa runu sauc par "evaņģēliju". par
valstību"...viņi sāka runāt par Baznīcu kā par „Dieva valstību”; sk. Kol., I,
13; I Tes., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10 utt. ...tas nozīmē Baznīcu kā dievišķo
iestādi... (Pāvests H. Dieva valstība. *The Catholic Encyclopedia*, VIII sējums.
1910).

Lai gan iepriekš minētais norādīja uz "Col., 1, 13; 1 Tes., ii, 12; Apoc., 1, 6, 9; v, 10", ja pūs tos apskatīsit, pūs atklāsit, ka nevienā no tiem partiem nekas nav teikts par **Baznīcu**, kas ir Dieva Valstība. Viņi māca, ka ticīgie būs daļa no Dieva Valstības vai ka tā ir Jēzus valstība. Bībele brīdina, ka daudzi mainīs evaņģēliju vai pievērsīsies citam, nepatīsam (Galatiešiem 1:3-9). Diemžēl daudzi to ir darījuši.

Jēzus mācīja: "Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība. Nevieni nenāk pie Tēva kā vien caur Mani" (Jāņa 14:6). Pēteris mācīja: "Nevienā citā nav pestīšanas, jo zem debes cilvēkiem nav dots cits vārds, kurā mums būtu jāticē pestītiem" (Apustuļu darbi 4:12). Pēteris teica, ka ebrejiem viņiem ir jābūt ticībai, lai nožēlotu grēkus un pieņemtu Jēzu, lai tiktu izglābti (Ap.d. 2:38).

Protstatā tam pāvests Francisks ir mācījis, ka ateisti bez Jēzus var tikt izglābti ar labiem darbiem! Viņi arī māca, ka ebreji var tikt glābti, nepieņemot Jēzu! Turklāt viņi un daži grieķu romieši arī uzskata, ka 'Marijas' nebībeliskā versija ir atslēga uz evaņģēliju, kā arī atslēga uz ekumēnisko un starpreliģiju vienotību. Diemžēl viņi un citi nesaprot Jēzus UN patiesā Dieva Valstības evaņģēlija nozīmi. Daudzi reklamē viltus evaņģēļus.

Daudzi vēlas staigāt pēc redzes un ticēt pasaulē. Jaunā Derība māca, ka kristiešiem jāskatās augstāk:

² Domājiet par to, kas ir augstāk, nevis uz zemes. (Kolosiešiem 3:2)

¹ Jo mēs dzīvojam ticībā, nevis redzēšanā. (2. korintiešiem 5:7)

Tomēr pāvests Pīps XI būtībā mācīja staigāt, skatoties uz savu baznīcu:

...katoļu baznīca...ir Kristus valstība uz zemes. (Pīpa enciklika Quas Primas).

Timēja vietne CatholicBible101 apgalvo: "Dieva Valstību uz zemes nodibināja Jēzus Kristus mūsu ēras 33. gadā Viņa Baznīcas veidā, kuru vadīja Pēteris... Katoļu Baznīca". Tomēr tūkstošgadu Dieva Valstība nav šeit, ne arī Romas baznīca, bet tā būs uz zemes. Lai gan patiesajai Dieva Baznīcai ir "valsts atslēgas" (Mateja 16:19), tie, kas apgalvo, ka baznīca ir valstība, "ir atņēmuši zināšanu atslēgu" (Lūkas 11:52).

Romas Baznīca tik stingri māca pret drīzumā zaidāmo zemes tūkstošgadu Dieva Valstību, ka tā būvēta ir vienīgā "Antikrista doktrīna", kas iekļauta katoļu baznīcas oficiālajā katehismā :

676. Antikrista maldināšana pasaulē jau sāk veidoties ikrēiz, kad tiek apgalvots, ka vēsturē tiek apzināta mešaniskā cerība, ko var īstenot ārpus vēstures tikai ar eshatoloģisku spriedumu. Baznīca ir noraidījusi pat modificētus šīs valstības falsifikācijas veidus, lai tos nosauktu par tūkstošgades nosaukumu... (Kātoliskās Baznīcas katehisms. Imprimatur Potest + Džozefs kardināls Rāteingers. Doubleday, NY 1995, 1. lpp. 194)

Dienjēl tiem, kas tam piekrīt, zalu galā būs lielas problēmas ar Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu. Daži paņems

briesmīgi soļi pret tiem, kas to sludina (Daniēla 7:25; 11:30-36). Bet, pūs varētu domāt, vai visi, kas atzīst Jēzu par Kungu, nebūs valstībā? NĒ, tās nebūs. Ievērojiet, ko Jēzus teica:

²¹ Ne kātrs, kas Man saka : Kungs, Kungs, ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva gribu. ²² Daudzi man sacīs tanī dienā: Kungs, Kungs, vai mēs Tavā vārdā neesam pravietopuši, Tavā vārdā izdzinuši ļaunos garus un Tavā vārdā darījuši daudz brīnumu? ²³ Un tad es viņiem paziņošu: Es pūs nekad neesmu paziņis; Epiet prom no Manis , pūs, kas rīkojat nelikumību! (Mateja 7:21-23)

Apostulis Pāvils atzīmēja, ka "nelikumības noslēpums" viņa laikā "jau darbojās" (2. Tesalonīkiešiem 2:7). Šī nelikumība ir saistīta arī ar kaut ko, no kā Bībele brīdina beigu laikos, ko sauc par "Noslēpumu, Lielā Bābele" (Atklāsmes 17:3-5).

"Nelikumības noslēpums" ir saistīts ar kristiešiem, kuri uzskata, ka viņiem nav jāievēro Dieva desmit baušļu likums utt. un/vai ir tik daudz pieņemamu izņēmumu, un/vai ir pieņemami grēku nožēlas veidi, lai pārkāptu Dieva likumus. Likumu, tāpēc, lai gan viņi domā, ka viņiem ir kāda Dieva likuma forma, viņi neievēro kristietības formu, ko Jēzus vai Viņa apustuļi atzītu par likumīgu.

Grieķi-romieši ir līdzīgi farizejiem, kuri pārkāpa Dieva laulības, bet apgalvoja, ka viņu tradīcijas to padarīja pieņemamu — Jēzus nosodīja šo pieeju (Mateja 15: 3-9)! Jesaja arī brīdināja, ka cilvēki, kas apgalvo, ka ir Dieva piederīgi, sacelsies pret Viņa likumu (Jesajas 30:9). Šo nelikumīgo sacelšanos mēs diemžēl redzam līdz pat šai dienai.

Šķiet, ka vēl viens "noslēpums" ir tāds, ka Romas Baznīca, šķiet, tic, ka tās militārās ekumeniskās un starpkonferenciālās programmas novedīs pie miera un Dieva valstības uz zemes, kas nav Bībele. Svētie Raksti brīdina par gaidāmo ekumenisko vienotību, kas, kā viņi māca, dažus gadus būs veiksmīga (piezīme: tiek parādīta Jaunā Jeruzalemes Bībele, kātoļu apstiprināts tulkojums):

⁴ Viņi noliecās pūķa priekšā, jo viņi bija devis zvēram savu varu; un viņi noliecās zvēra priekšā, sacīdami: Kas var salīdzināt ar zvēru? Kuri var cīnīties pret to? ⁵ Zvēram bija atļauts runāt ar savām lielībām un zaimojāmu un darboties četrdesmit divus mēnešus; ⁶ un tā zaimoja Dievu, Viņa vārdu, Viņa debesu telti un visus, kas tur ir pazūti. ⁷ Tam bija atļauts karot pret vētājiem un tos uzvarēt, un tika dota vara pār katru rasu, tautu, valodu un tautu; ⁸ Un visi pasaules cilvēki to pielūgs, tas ir, visi, kuru vārds nav ierakstīts kopš pasaules dibināšanas upura Jēra dzīvības grāmātā. ⁹ Lai klausās ikviens, kas dzird: ¹⁰ Tie, kas paredzēti nebrīvē; kas nāvei no zobena līdz nāvei no zobena. Tāpēc vētājiem ir jābūt neatlaidībai un ticībai. (Atklāsmes 13:4-10, NJB)

Bībele brīdina par Babilonas vienotību beigu laikā:

¹ Viens no septiņiem eņģeļiem, kam bija septiņas bļodas, pienāca pie manis runāt un sacīja: "Nāc ārp, un es tev parādīšu, kā sodāma lielā netihle, kas atrodas tronī pie bažātīgiem ūdeņiem, ² ar kuru kopā visi zemes ķēniņi ir nodevušies netihlībai un ir piedzēruši visus pasaules iedzīvotājus ar savas laulības pārkaņķāšanas vīnu. ³ Viņi aizveda mani garā uz tukšesi, un tur es redzēju sievieti pājam uz koši sarkana zvēra, kam bija septiņas galvas un desmit rāgi, un uz tā bija rakstīti zaimojoši nosaukumi. ⁴ Sieviete bija gērbusies purpursarkanā un sarkanā krāsā, mirdzēja ar zeltu, dārgakmeņiem un pērlēm, un viņai rokās bija zelta vīna kausis, kas bija piepildīts ar viņas netihlības pretīgajiem netīrumiem; ⁵ uz viņas pieres bija rakstīts vārds, noslēpumains vārds: "Lielā Bābele, visu prostitūtu un visu

netīro paradumu māte uz zemes." ⁶ Es redzēju, ka viņa bija piedzērusies, piedzērusies no vēto asinīm un no Jēzus mocelīņu asinīm; un kad es viņu ieraudzīju, es biju salīzi mistificēts. (Atklāsmes 17:1-6, NJB)

⁹ Tas prasa gudrību. Septiņas galvas ir septiņi pakaloni, uz kuriem sēž sieviete. . . ¹⁸ Sieviete, kuru tu redzēji, ir lielā pilsēta, kurai ir vara pār visiem valdniekiem uz zemes. (Atklāsmes 17: 9, 18, NJB)

¹ Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, kam bija dota liela vara; zeme mirdzēja no viņa godības. ² Spēcīgā balsī viņi kļiedza: "Bābele ir kritusi, Lielā Bābele ir kritusi, un tā ir kļuvis par velnu mītni un apmešanās vietu ikvienam netīram zaram un netīram, nelīgjam putnam." ³ Visas tautas ir dzērušas no viņas netīklības vīna; Katrs ķēniņi uz zemes ir ar viņu netiklojis, un katrs tirgotājs ir kļuvis bagāts ar viņas izvirtību. ⁴ Vēl viena bals runāja no debesīm; Es dzirdēju to sakām: "Nāciet prom, mana tauta, prom no viņas, lai pūš nepiedalītos viņas noziegumos un jums nebūtu jānes tādas pašas mocības." ⁵ Viņas grēki miedzas līdz debesīm, un Dievam ir prātā viņas noziegumi: izturieties pret viņu tā, kā viņa ir izturējusies pret citiem. ⁶ Viņai jāsamaksā dubultā summa, ko viņa prasīja. Viņai ir jābūt divreiz stiprākai krūzei sava maisījuma. ⁷ Katrai viņas griezībai un orgijai jāatbilst spīdzināšanai vai mokām. Es esmu karaliene, viņa domā; Es neesmu atrāitne un nekad neuzgīnāšu par sēru. ⁸ Tāpēc vienā dienā viņu pārņems sērgas: slimības, sēras un bads. Viņa tiks nodedzināta līdz zemei. Tas Kungs Dievs, kas viņu ir notiesājis, ir varens. ⁹ Par viņu sēros un raudās zemes ķēniņi, kas kopā ar viņu ir izklaidējušies un rīkojuši orgijas. Viņi redz dūmus, kad viņa deg (Atklāsmes grāmata 18:1-9, NJB)

Cakarijā Bībele brīdina par Bābeles atnākšanu un parāda, ka pareiza vienotība nenotiks tikai pēc Jēzus atgriešanās:

¹⁰ Uzmanies! Uzmanies! Bēdziet no ziemeļu zemes – saka Tas Kungs – jo Es esmu pūš izkaisījis četras debesu vējos – saka Tas Kungs. ¹¹ Uzmanies! Izslābies, Ciāna, kas tagad dzīvo kopā ar Babilonas meitu!

¹² Jo tā saka Tas Kungs Sebaots, kopš Godība ir pavēlēta

es par tautām, kas pūs izlaupīja: 'Kas tev pieskaras, tas pieskaras manam acs ābolam.' ¹³ Tačad paskatieties, Es pamāšu ar savu roku pār viņiem, un tie, kurus viņi ir pavērdzinājuši, viņus izlaupīs. Tad pūs zināt, ka Tas Kungs Sabaots mani ir sūtījis! ¹⁴ Dziedi, priecājies, Ciānas meita, jo tačad es nāku dzīvot pie jums, saka Tas Kungs! ¹⁵ Un tajā dienā daudzās tautas pieērosīsies Tam Kungam. Jā, viņi kļūs par viņa tautu un dzīvos starp jums. Tad tu uzzināsi, ka Tas Kungs Sabaots mani ir sūtījis pie tevis! ¹⁶ Tas Kungs iegūs Jūdu, savu daļu Svētajā zemē, un atkal padarīs Jeruzalemi par savu izvēli. (Caharijas 2:10-16, NJB; ņemiet vērā, ka KJV /NKJV versijās panti ir uzskaitīti kā Caharijas 2:6-12)

Ekumēniskās un starpkonfesionālās kustības, ko veicina Apvienoto Nāciju Organizācija, Vatikāns, daudzi protestanti un Austrumu pareizticīgo līderi, Bībele nepārprotami nosoda, un tās neapadzētu veicināt. Jēzus brīdināja par tiem, kas apgalvo, ka seko Viņam, kuri "pievils daudzus" (Mateja 24:4-5). Liela daļa ekumenisma ir saistīta ar Atklāsmes grāmatas 6:1-2 "balto jātnieku" (kas NAV Jēzus) un Atklāsmes grāmatas 17. nodaļas netikli.

Tāpat kā Caharija, arī apustulis Pāvils mācīja, ka patiesa ticības vienotība nenotiks tikai pēc Jēzus atgriešanās:

¹³ Līdz mēs visi samiesim vienotību ticībā un Dieva Dēla atziņā un izveidosim perfektu Cilvēku, pilnībā nobriedušu ar paša Kristus pilnību. (Efezietiem 4:13, NJB)

Tie, kas tic, ka šī vienotība nāk pirms Jēzus atgriešanās, maldās. Patiesībā, kad Jēzus atgriezīsies, Viņam būs jāiznīcina to tautu vienotība, kas sacelies pret Viņu:

^{11:15} Tad septītais eņģelis pūta savu bazūni, un debesīs bija dzirdamas balsis, kas sauca: "Pasauls valotība ir kļuvusi par mūsu Kunga un viņa Kristus valotību, un viņi valdīs mūžīgi mūžos." ¹⁶ Dindesmit četri vecākie, sēdušies tronī Dieva priekšā, noliecās un piekāpās zemei ar savām pierēm, pielūdzot Dievu ¹⁷ ar šiem vārdiem: Mēs pateicamies Tev, visvarēnais Kungs Dievs, kas ir, kas bija, jo uzņēmoties tavu lielo spēku un sākot savu valdīšanu. ¹⁸ Tautas bija saceltas, un tačad ir pienācis laiks tavai atmaksai un mirušajiem tiesāt, un taviem kalpiem praviešiem, vētājiem un tiem, kas bīstas tavu vārdu, gan

mažiem, gan lieliem. . Ir pienācis laiks iznīcināt tos, kas iznīcina zemi.
(Atklāsmes grāmata 11:15-18, NJB)

^{19:6} Un es dzirdēju milzīga pūļa balsis, piemēram, okeāna troksni vai lielu pērkona dārdi, kas atbildēja: "Aleluja! Tā Kunga, mūsu visvarenā Dieva, valdīšana ir sākusies; . . . ¹⁹ Tad es redzēju zvēru kopā ar visiem zemes ķēmiņiem un viņu karapulkiem, kas bija sapulcējušies, lai cīnītos pret Jātņieku un viņa armiju. ²⁰^{Est} Zvērs tika saņemts gūtā kopā ar viltus pravieti, kas bija darījis brīnumus zvēra labā un ar tiem pievilis tos, kas bija piekrituši apzīmēt ar zvēra zīmi, un tos, kas pielūdz viņa statujas. Šie divi tika dzīvi iemesti degošā sēra ezerā . ²¹ Visi pārējie tika nogalināti ar Jātņieka zobenu, kas izgāja no viņa mutes, un visi putni apēda sevi ar savu miesu. . . ^{20:4} Tad es redzēju troņus, kur viņi ieņēma savus sēdekļus, un tiem tika dota vara spriest. Es redzēju dvēseles visiem, kuriem bija nocirstas galvas par to, ka viņi bija liecinājuši par Jēzu un studinājuši Dieva vārdu, un tos, kuri atteicās pielūgt zvēru vai viņa statujas un nepieņēma zīmoju uz savām pierēm vai rokām; viņi atdzīvojas un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadus. (Atklāsmes 19: 6, 19-21 ; 20:4, NJB)

Ievērojiet, ka Jēzum būs jāiznīcina pasaules karapulki, kas apvienojies pret Viņu. Tad Viņi un wētie valdīs. Tas ir tad, kad būs pienācīga ticības vienotība. Diemžēl daudzi uzklauvē viltus kalpotājus, kas izķiet labi, bet tādi nav, kā brīdināja apustulis Pāvils (2. Korintiešiem 11:14-15). Ja vairāk patiesi saprastu Bībeli un Dieva Valstības evaņģēliju, mazāk cīnītos pret Jēzu.

7. Dēvara rāpja ēke

Lai gan cilvēkiem patīk uzskatīt, ka esam tik gudri, mūsu izpratnei ir robežas, tomēr Dieva „izpratne ir bezgalīga” (Psalms 147:5).

Tāpēc, lai sakārtotu šo planētu, būs nepieciešama Dieva iejaukšanās.

Lai gan daudzi tic Dievam, lielākā daļa cilvēku nevēlas dzīvot tā, kā Viņš patiesi vada. Nemiet vērā sekojošo:

⁸ Viņš tev, cilvēk, ir parādījis, kas ir labs; Un ko Tas Kungs no tevis prasa, ja ne dari taisnību, mīli žēlastību un pazemīgi stāigā ar savu Dievu? (Mihai 6:8)

Pazemīgi stāigāt ar Dievu nav tas, ko cilvēce patiešām ir vēlējusies darīt. Kopš Ādama un Ievas laikiem (1. Mozus 3:1-6) cilvēki ir izvēlējušies pašauties uz sevi un savām

prioritātēm augstāk par Dieva prioritātēm, neskatoties uz Viņa lauksiem (2. Mozus 20:3-17).

Salamana Pamācību grāmata māca:

⁵ Daļaujies uz To Kunšu no visas sirds un nepaļaujies uz savu prātu; ⁶ Atzīsti Viņu visos savos ceļos, un Viņš vadīs tavus ceļus. ⁷ Neesiet gudrs savās acīs; Bīstieties To Kunšu un izvairieties no ļauna. (Salamana Pamācības 3:5-7)

Tomēr lielākā daļa cilvēku patiesi neuzticēties Dievam no visas sirds un neizdīs, kad Viņš vadīs viņu soļus. Daudzi saka, ka darīs to, ko Dievs gribēs, bet nedara to. Cilvēci ir pievilis sātans (Atklāsmes 12:9), un tā ir kritusi pasaules kārtībā un "dzīvības lepniecībā" (1. Jāņa 2:16).

Tāpēc daudzi ir nākuši kļajā ar savām reliģiskajām tradīcijām un laicīgām valdībām, jo domā, ka viņi zina vislabāk. Tomēr viņi to nenožēlo (sal. Jeremijas 10:23), ne arī patiesi nožēlo grēkus.

Tāpēc cilvēci ir vajadzīga Dieva Valstība (sal. Mateja 24:21-22).

Apveriet vēstības

Viena no vispažīstamākajām Jēzus izteikumu sērijām bija vēstīmes vārdi, ko Viņš teica savā Eļļas kalna sprediķī.

Ievērojiet daļus no Viņa teiktā:

³ "Svētīgi garā nabaļie, jo viņiem pieder debem valstība. ⁴ Svētīgi sērojoņie, jo tie tiks iepriecināti. ⁵ Svētīgi lēnprātīgie, jo viņi iemantos zemi. ⁶ Svētīgi tie, kas izsalkuši un izžāpuši pēc taisnības, jo tie tiks paēdināti. ⁷ Svētīgi žēlnirdīgie, jo viņi dabūs žēlastību. ⁸ Svētīgi sirdsīkštie, jo viņi redzēs Dievu. ⁹ Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem. ¹⁰ Svētīgi tie, kas tiek vajāti taisnības dēļ, jo viņiem pieder debem valstība. (Mateja 5:3-10)

Tieši Dieva valstībā (sal. Marka 4:30-31), kuru Mateja liecī dēvē par Debešu Valstību (sal. Mateja 13:31), tiks piepildīti tie vērtīgie solījumi. Tieši Dieva valstībā piepildīsies solījums, ka lēnprātīgi iemantos zemi un iķīstītie ieraudzīs Dievu. Gaidiet labo vēsti par vērtībām Dieva valstībā!

Dieva ceļi ir pareizi

Patiesība ir tāda, ka Dievs ir mīlestība (1. Jāņa 4: 8,16), un Dievs NAV savtīgs. Dieva likumi parāda mīlestību pret Dievu un mūsu tuvāko (Marka 12:29-31; Jēkaba 2:8-11). Parauls ceļi ir savtīgi un beidzas ar nāvi (Romiešiem 8:6).

Ievērojiet, ka Bībele parāda, ka īsti kristieši ievēro bausļus:

¹ Kas tic, ka Jēzus ir Kristus, tas ir dzimis no Dieva, un katrs, kas mīl to, kas ir dzemdinājis, mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis. ² No tā mēs zinām, ka mīlam Dieva bērnus, ja mīlam Dievu un turam Viņa bausļus. ³ Jo tī ir Dieva mīlestība, ka mēs turam Viņa bausļus. Un Viņa bausļi

nav apgrūtinājoši. (1. Jāņa 5:1-3)

Visi Dieva bausļi ir taisnība (Psalms 119:172). Viņa ceļi ir tīri (1. Titam 1:15). Diemžēl daudzi ir pieņēmuši dažādus "nelikumības" veidus un neapzinās, ka Jēzus nāca NAV lai iznīcinātu bausļību vai praviešus, bet lai tos izpildītu (Mateja 5:17), izskaidrojot to patieso nozīmi un izvēriot tos tālāk par to, ko daudzi doma (piem., Mateja 5:21-28). Jēzus mācīja, ka "kas to dara un māca, tas tiks saukts par lielu debesu valstībā" (Mateja 5:19) (jēdzieni "Dieva valstība" un "Debešu valstība" ir savstarpēji aizstājami).

Bībele māca, ka ticība bez darbiem ir mirusi (Jēkaba 2:17). Daudzi apgalvo, ka seko Jēzum, bet patiesi neticēs Viņa mācībām (Mateja 7:21-23) un neatdarinās Viņu, kā vajadzētu (sal. 1. Korintiešiem 11:1). "Grēks ir bauslības pārkāpums" (1. Jāņa 3:4, KJV), un visi ir grēkojuši (Romiešiem 3:23). Tomēr Bībele parāda, ka zēlastība uzvarēs pār tiem (Jēkaba 2:13), jo Dievam patiesi ir plāns visiem (sal. Lūkas 3:6).

Cilvēku risinājumi, izņemot Dieva ceļus, nedarboies. Tūkstošgades valstībā Jēzus valdīs ar "dzelzs zigli" (Atklāsmes 19:15), un labais gūns virsroku, jo cilvēki dzīvos

Dieva veidā. VISAS pasaules problēmas pastāv tāpēc, ka šīs pasaules sabiedrības atsakās pakļauties Dievam un Viņa likumam. Vēsture rāda, ka cilvēce nav spējīga atrisināt sabiedrības problēmas:

⁶ Jo miesīga domāšana ir nāve, bet garīga domāšana ir dzīvība un miers. ⁷ Jo miesas prāts ir naidis pret Dievu; jo tas nav pakļauts Dieva likumam un arī nevar būt. ⁸ Tātad tie, kas ir miesā, nevar patīkt Dievam. (Romiešiem 8:6-8)

Kristiešiem ir jākoncentrējas uz garīgo, un viņiem ir dots Dieva Gars, lai to darītu iespējami laimīgi (Romiešiem 8:9), neskatoties uz mūsu personīgajām vāpībām:

²⁶ Jo pūš redzāt savu aicinājumu, brāļi, ka nav aicināti daudzi miesīgi gudri, nav daudzi varenu, nav daudzi cildenu. ²⁷ Bet Dievs ir izredzējis pasaules neprātīgos, lai apkaunotu gudros, un Dievs izredzējis pasaules vājās lietas, lai apkaunotu varenos. ²⁸ Un pasaules zemiskās lietas un nicinātās lietas Dievs ir izraudzījis un to, kas nav, lai padarītu to, kas ir, ²⁹ lai neviena miesa nevarētu lepoties Viņa priekšā. ³⁰ Bet no Viņa pūš esat Kristū Jēzū, kas mums ir kļuvis par Dieva gudrību un taimību, un mētdarījumu, un pestīšanu, ³¹ ka, kā rakstīts: "Kas lepojas, tas lai lepojas ar Kungu." (1. Korintiešiem 1:26-31)

Kristiešiem ir jāslavē Dieva plāns! Mēs taigad staigājam ticībā (2. Korintiešiem 5:7), skatāmies augšā (Kolosešiem 3:2) ticībā (Ebrejiem 11:6). Mēs būsim mērtīti, ka turēsim Dieva baušļus (Atklāsmes 22:14).

Dēvara rājya ēkes evaņģēlijs?

Protestanti mēdz uzskatīt, ka pēc tam, kad viņi ir pieņēmuši Jēzu par glābēju, viņi ir meklējuši Dieva valstību. Katoļi uzskata, ka kristītie, pat būdami zīdaiņi, ir ienākuši viņu baznīcā kā valstība. Katoļi un austrumu pareizticīgie mēdz domāt, ka caur sakramentiem utt. viņi meklē Dieva valstību. Kamēr kristieši ir kristīti, grieķu-romiešu protestanti mēdz skatīties uz pasauli, lai atrisinātu cilvēces problēmas. Viņiem ir tendence koncentrēties uz zemi (sal. Romiešiem 8:6-8).

Vispirms tiekties pēc Dieva Valstības (Mateja 6:33) ir kristiešu mūža mērķis. Mērķis, nevis meklēt risinājumus pasaulē, bet gan Dievu un Viņa ceļus. Labā vēsts par Dieva Valstību maina mūsu dzīvi.

Bībele saka, ka kristieši valdīs kopā ar Jēzu, bet vai jūs saprotāt, ka tas nozīmē, ka īsti kristieši valdīs pār pilsētām? Jēzus mācīja:

¹²Kad muižnieks devās uz tālu zemi, lai iegūtu sev valstību un atgrieztos. ¹³ Tad viņi pasauca desmit savus kalpus, nodeva tiem desmit minas un sacīja tiem: "Darīet lietas, kamēr es nāķiu!" ¹⁴ Bet viņa pilsoņi viņu ienīda un sūtīja viņam paka] sūtījumu, sacīdami: "Mēs negribam, lai tūs vīrs valdītu pār mums."

¹⁵ Un tā notika, kad viņi atgriezās, saņēmis

valstībā, viņi pavēlēja šos kalpus, kuriem viņi bija devis naudu, pieaicināt pie sevis, lai viņi zinātu, cik daudz katrs tīrģopoties ir iegūvis. ¹⁶ Tad nāca pirmāis, sacīdams: "Kungs, tava minā ir nopelnījusi desmit minas." ¹⁷ Un viņi tam sacīja: "Labi, labāis kalps! jo tu biji uzticams pavisam mazā lietā, esi pār desmit pilsētām." ¹⁸ Un nāca otrs, sacīdams: "Kungs, tava minā ir nopelnījusi piecas minas." ¹⁹ Tāpat viņi tam sacīja: "Tu esi arī piecās pilsētās." (Lūkas 19:12-19)

Esiet uzticīgi par to mazo, kas jums tagad ir. Kristiešiem būs iespēja valdīt pār īstām pilsētām, īstā valstībā. Jēzus arī teica: "Mana alga ir ar mani, lai dotu katram pēc viņa darbiem" (Atklāsmes 22:12). Dievam ir plāns (Ījaba 14:15) un vieta (Jāņa 14:2) tiem, kas Viņam patiesi atbildēs (Jāņa 6:44; Atklāsmes 17:14). Dieva Valstība ir patiesa, un jūs varat būt daļa no tās!

2016. gada sākumā žurnālā Science bija raksts ar nosaukumu "Pūļu spēks", kurā norādīts, ka mākslīgais intelekts un pūļa resursi var atrisināt "Jaunās problēmas", ar kurām saskaras cilvēce. Tomēr raksts nespēja saprast, kas ir Jaunums, nemaz nerunājot par to, kā to atrisināt.

Sadarbība, neskatoties patieso Dieva ceļu ievērošanu, ir tikpat lemta neveiksmei 21. gadsimtā, kā tā bija pēc Lielajiem plūdiem, kad cilvēce sadarbojās, lai uzlīvētu neveiksmīgo Bābeles torni (1. Mozus 11:1-9).

Problēmas pasaulē, tādās vietās kā Turīe Austrumi (neskatoties uz saistāmajiem ieguvumiem, lai iēģiem ieguvumiem, piemēram, Daniēla 9:27a; 1. Tesaloniķiešiem 5:3), cilvēki neatrisinās — mums ir vajadzīgs Dieva valstības miers (Romiešiem 14: 17).

Starptautiskā terorisma problēmas, neskatoties uz saistāmajiem ieguvumiem, neatrisinās (sal. Ecēhiēla 21:12) ar Apvienoto Nāciju Organizācijas maldinātājiem (sal. Atklāsmes 12:9) — mums ir vajadzīgs Dieva Valstības prieks un mierinājums.

Vides problēmas NAV atrisinātas ar starptautisko sadarbību, jo pasaules tautas palīdzēs iznīcināt zemi (Atklāsmes 11:18), bet tās atrisinās Dieva Valstība.

Sexuālās netiktības, abortu un cilvēka ķermeņa daļu pārdošanas pautājumus neatrisinās ASV (sal. Atklāsmes 18:13), bet gan Dieva Valstība.

Milzīgo parādu, kas ir ASV, Apvienotajai Karalistei un daudzām citām valstīm, atrisinās nevis ar starptautisku starpniecību, bet gan šādu šālā (pēc iznīcināšanas raskāņā ar Habakuka 2:6-8) Dieva Valstība.

Nezināšanu un nepareizu izglītotošanu ANO neatrisinās — mums ir vajadzīga Dieva Valstība. Reliģiskās neraskāņas patiesi neatrisinās neviena ekumēniskā starpkonfesionālā kustība, kas piekrīt pestīšanai, izņemot patieso Bībeles Jēzu. Grēks ir pasaules PROBLĒMA, un tāpēc mums ir vajadzīgs Jēzus upuris un Viņa atgriešanās Dieva Valstībā. Mūsdienu medicīnas zinātnē nav visu atbildžu par cilvēku veselību — mums ir vajadzīga Dieva Valstība.

Bada problēmas neatrisinās ģenētiski modificēti organismi, kas pakļauj daļu pasaules bada riskam iespējamās ražas neveiksmes dēļ — mums ir vajadzīga Dieva Valstība.

Milzīgā nabadzība dažviet Āfrikā, Āzijā un citur, lai gan kādu laiku gūst labumu no beigu laika 'Bābeles' (sal. Atklāsmes 18:1-19), neatrisinās nabadzības problēmu —

mums ir vajadzīga Dieva Valstība. Ideja, ka, izņemot Jēzu, cilvēce var nest utopisku šajā "pārcīgējā Jaunuma laikmetā", ir viltus evaņģēlijs (Galatiešiem 1:3-10).

Dieva Valstības tūkstošgadu fāze ir burtiska valstība, kas tiks izveidota uz zemes. Tā balstīsies uz mīlošiem Dieva likumiem un mīlošu Dievu kā vadītāju. Svētie valdīs kopā ar Kristu tūkstoš gadu (Atklāsmes 5:10; 20:4-6). Šī valstība iekļaus tos, kas patiesi ir Dieva Baznīcā, taču nevienā Rakstu vietā nav teikts, ka Dieva Valstība patiesībā ir Baznīca (katoļu vai cita). Romas baznīca ir iebildusi pret tūkstošgadu mācībām, un vēlāk tā arvien spēcīgāk iestāties pret Bībeles evaņģēlija vēsti, kad mēs tuvosimies beigām. Tas, visticamāk, iegūs ievērojamu atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, kas var palīdzēt izpildīt Mateja 24:14.

Pēdējā fāzē Dieva Valstība ietvers "Jauno Jeruzalemi, kas nāk no debesīm no Dieva" (Atklāsmes 21:2), un tās pieaugumam nebūs gala. Nebūs vairs netaisnības, lēdu un nāves.

Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana un izpratne ir svarīga Bībeles tēma. Vecās Derības rakstnieki par to mācīja. Jēzus, Pāvils un Jānis par to mācīja. Par to mācīja vecākais 'kristiešu' sprediķis, kas izdzīvojis ārpus Jaunās Derības. Otrā gadsimta sākuma kristiešu vadītāji, piemēram, Polikarps un Melito, par to mācīja. Mēs, pastāvīgā Dieva Baznīcā, to mācām šodien. Atgādiniet, ka Dieva valstība ir pirmā tēma, par kuru Bībelē ir parādīts, ka Jēzus sludināja (Marka 1:13. Tas bija arī tas, par ko Viņš sludināja pēc augšāmcelšanās (Ap. d. 1:3), un tas ir tas, kas kristiešiem jāmeklē vispirms (Mateja evaņģēlijs). 6:33).

Evaņģēlijs nav tikai par Jēzus dzīvi un nāvi. Evaņģēlija uzvars, ko mācīja Jēzus un Viņa sekotāji, bija Dieva valstība. Valstības evaņģēlijs ietver pestīšanu caur Kristu, bet ietver arī mācīšanu par cilvēku valdību beigām (Atklāsmes 11:15).

Atcerieties, ka Jēzus mācīja, ka zāls pienāks tikai pēc tam, kad valstības evaņģēlijs tiks sludināts pasaulī kā liecība visām tautām (Mateja 24:14). Un šī sludināšana notiek tagad.

Labā ziņa ir tā, ka Dieva Valstība ir risinājums problēmām, ar kurām saskaras cilvēce. Tomēr lielākā daļa nevēlas to atbalstīt, ne dzirdēt, ne arī nevēlas ticēt tā

patiesībai. Dieva Valstība ir mūžīga (Mateja 6:13), kamēr "ēl pasaule iet prom" (1. Korintiešiem 7:31).

Datiesā Dieva Valstības evaņģēlija sludināšana ir kaut kas tāds, par ko mēs, pastāvīgā Dieva Baznīca, esam nopietni. Mēs cenšamies mācīt visu, ko māca Bībele (Mateja 28:19-20), ieskaitot Dieva Valstību (Mateja 24:14). Kamēr mēs zaidām šo valstību, mums ir jāpācējas un jāseko Dieva ceļiem un jāmierina citi, kas vēlas ticēt patiesībai.

Vai jums nevajadzētu atbalstīt zaidāmās Dieva Valstības evaņģēlija sludināšanu?
Vai tu ticēsi Dieva Valstības evaņģēlijam?

Evaņģēlija sludināšana izpratne svarīga

USA katēri Evaņģēlija sludināšana izpratne svarīga Nalli ide: 1036 W. Graynd aven'yū, grōvar bīc, kyālyphōrnijā, 93433 Yv'ese; Jālatāņa www.ccoq.org.

Evaņģēlija sludināšana izpratne svarīga (CCOG) Vebratīga

CCOG-ASIA Ī saīt ēsyāda mēle kēndrīkariside.

CCOG-IN Ī tānāvu bhānatīya parampareyannu zuriyāširivikoṇḍide.

CCOG-EU Ī saīt yurōp kaḍeše zuriyāšide.

CCOG-NZ Ī saīt n'yūpīlēṇḍ mattu britīš mūlada himleeyannu bondiruvā itararannu zuriyāširivikoṇḍide.

CCOG.ORG Īdu mukhya vebratī Evaņģēlija sludināšana izpratne svarīga. Īdu ellā khaṇḍaḡaḡa yanarīše sēve sallisuttāde. Īdu lēkhanagaḡa, liṅkagaḡa mattu vīḍiyogaḡannu oḡaḡoṇḍide.

CCOGCANADA.CA Ī saīt kenadādalliruvavarīše zuriyāšide.

CCOGAfrica.ORG Ī saīt āphrikādalli iruvavarīše zuriyāšide.

CDLIDD.ES La Continucación de la Iglesia de Dios. Idu spyāniš bhāṣeya vebrait āgide Euaṅgēliya dudināiana izpratne varizā.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Idu philipains vebrait āgide Euaṅgēliya dudināiana izpratne varizā. Idu inṅliš mattu tyāzālōgnalli māhitiyanmu bondide.

Suddi mattu itibārasa vebrait gāḷu

COGWRITER.COM Ī vebrait pramukha ghōṣaṇeya rābhanav āgide mattu suddi, vid'bhānta, aitiānāika lēkhanagaḷu, vīdīyogaḷu mattu pravādiya nav'karanagaḷanmu bondide.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Idu care itibārasada lēkhanagaḷu mattu māhitiyondige nenapiḍuva ulabbavāda vebrait āgide.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Idu ānlain rēdiyo vebrait āgiddu adu suddi mattu baibalna viśayagaḷanmu oḷaḡoṇḍide.

Dharmōpadēśagaḷu mattu dharmōpadēśagaḷigāgi YouTube mattu BitChute vīdīyo āvnelgaḷu

BibleNewsProphecy Cānal. CCOG dharmōpadēśada vīdīyogaḷu.

CCOGAfrica Cānal. Āphrikan bhāṣeḡaḷalli CCOG sandēśagaḷu.

CCOG Animations Cānal Kriściyan nambikeḡaḷa anśagaḷanmu kalisalu.

CCOG Sermones Cānal Spyāniš bhāṣeyalli sandēśagaḷanmu bondide.

ContinuingCOG Cānal. CCOG vīdīyo dharmōpadēśagaḷu.

Jerusalemna kattaḍada kelamu uḷiduruva kelamu itṭigeḡanmu (poteḡe kelamu navtara rērisalāgide) keḷuḡe phōtō rōrisuttade, idanmu kelavom'ime senākal endu kareyalāḡuttade, ādare jerusalemna paścima beṭṭadalliruvā care āph ḡād endu uttamavāḡi vivarisalāgide (prastuta idanmu mauṇṭṭi ḡiyān endu kareyalāḡuttade):

Babaṣaḷi idu āḡyanta prāetna kriściyan care kattaḍada itṭavāḡide endu nambalāḡide. Yēruvina 'dēvara nāḡyada nuvārite' l'bhāṣapaduvā kattaḍa. Idu jerusalēminalli kalirida kattaḍavāḡittu Dilōtubas l'vūḡtās lab'ākaḡotika.

Ī kāraṇakṭāḡi nāmu saba niranantaravāḡi dēvarige kṛtāḡyāte sallisuttēva, ēkendarā... Sabōdararē, nāmu yebīḍadalli kriṣṭa yēsvinalliruvā dēvara sabheḡaḷa anuvāḡiyāḡāḷidiri. (1 Thealonīka 2:13-14)

Om'ime santarige offiantāda nambikeḡaḡi: Śrad'bhayinda kōvāḍi. (Jūd 3)

Ātamu (yēsu) svarige, "nānu itara naganagaḷigū dēvara rāppavanu bōdhisabēku, ēkendare ī
vādēsaktāsi nannanu kaḷukalāgide" endu kēḷidaru. (Lūka 4:43)

Ādare dēvara rāppavanu kuḷukisi, mattu iugaḷellavū ninaḡe nēriḷpaḷuttave. Bhayapaḷabēda,
cikka biḇḇe, ninaḡe rāppavanu koḷuvudu ninnama taḇḇeḡa saḇḇōḡavāgide. (Lūka 12:31-32)

Mattu rāppaḷe ī sūvāḡeyu ellā rāḡḡagaḷige rāḡḡiyāsi prapaḷcāḷadyanta bōdhisalpaḷuttade, mattu
nantaḡa antyamu baḡuttade. (Mḡāḡhī 24:14)